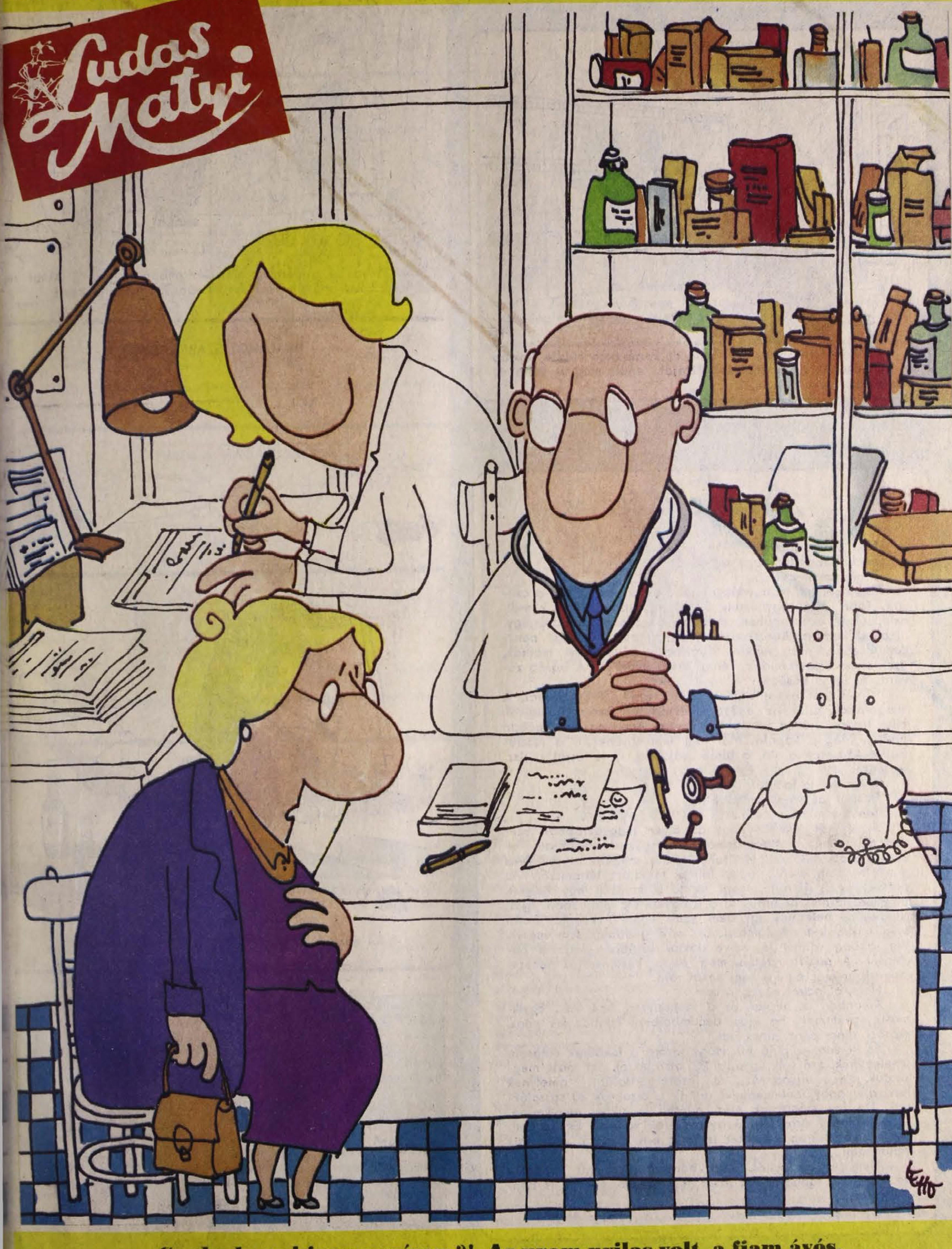
44. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM **Ára: 3,80 Ft** 1988. NOVEMBER 9.

Ludas Matyi

– Csoda, hogy kivan a szívem?! Az uram nyilas volt, a fiam ávós, az unokám fideszes...

KIS MAGYAR TÖRTÉNELEM – REVUNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

„SZENT ANTAL-LÁNG"

– Például bizonyos özv. Schmidt E.-né nem küldte tovább öt ismerősének az áremelések listáját, legott meg is verte őt a Jóisten!

– Szóval te a pénzügyminisztériumban dolgozol? Akkor neked csak kettő egész három tized kívánságodat teljesítem!

VALAHOL SZABOLCSBAN

– Jól nézünk ki, ha felértékelik a szellemi munkát!

A zavar bősége

Nem írok a fociról.
Fociról vagy jót, vagy semmit.
Tehát semmit.

Különben is, manapság annyi a téma, mint égen a csillag. Több. Mint egynémely állam adóssága. Mint kén-dioxid, ólom a levegőben. Politika, gazdaság, egészségügy, oktatás, kultúra. Kereskedelem, szolgáltatás. Zsebek, pénzzel. Zsebek, pénz nélkül. Korrupció, mindenféle maffiák, ilyen-olyan összefonódás. Téma, téma, téma... A bőség zavara. A zavar bősége.

Minek hát akkor épp a fociról írni? A bundákról. A vizsgálatról. Erről az egész, mélységesen szomorú ügyről. Hisz lassan már a labda is gyanús. Ahogyan mostanában pattog. Meg a kapufa. Már rég nem egyenes, ő is részrehajló. Akárcsak a síp, a bírók szájában. Ő is fütyül a tisztességre.

Nem írok a fociról.
Fociról jót vagy semmit.
Tehát semmit.

Arról írok inkább, hogy az ötven leggyakrabban szedett gyógyszert újabban ismét csak egyszer beváltható receptre szabad fölírni. Mit tehet hát a szegény orvos? Arra gondolni sem merek, hogy fölírja mindjárt háromszor. Az persze így is három recept lenne a korábbi egy helyett, amelyre háromszor adták ki a gyógyszert a patikában. Igaz, a szegény betegnek így nem kéne eljönni receptet íratni még újabb két alkalommal. De erre gondolni sem merek. Van abban valami jó, ha a doktor sűrűbben látja a páciensét. A papírhelyzeten meg ez a háromszoros receptmennyiség már amúgy sem sokat ront.

Nem, a fociról egy szót sem.

Különben is, itt van ez a szénszünet. Ami lesz. Egyik-másik egyetemen, ha igaz, decemberben. Hiába: kis pénz, kis foci, nincs pénz, nincs foci.

És itt van ez a jó hír. Hogy jövőre a lakbérek mégsem emelkednek. Szó volt ugyanis 20 százalékról. Ezt most megúsztuk. Lesz ugyan víz- és csatornaátalány, amelynek havi díja nagyjából megfelel annak a bizonyos 20 százaléknak. De így mégiscsak más, mintha a lakbér emelkedne. A vérnyomás? Arra kitűnő gyógyszerek vannak. És ha kell, a jó orvos három receptet is fölírt egy szuszra. Ajánlatos föltankolni...

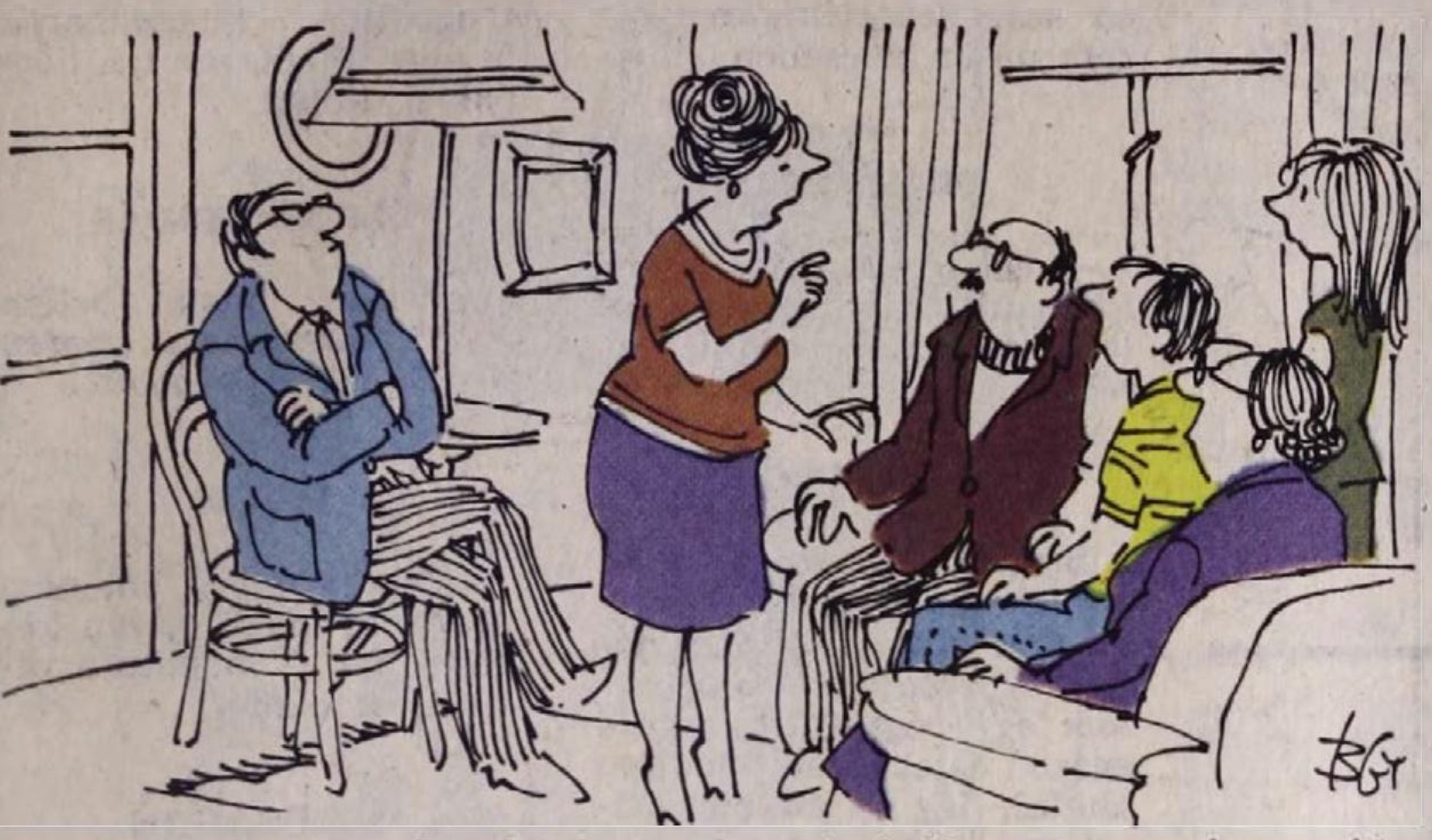
Nem írok a fociról. Csak borzasztóan sokat gondolok rá. Főként a labdára. Azt azért nem hiszem, hogy ő is benne volna...

Münz András

BRENNER GYÖRGY:

Més most...

FÓRUMOCSKA

– Csak olyanokat kérdezzetek apátoktól, ami nem hozza ki a sodrából!

PLURALIZMUS

– Az tény, hogy van Magyar Szocialista Munkáspárt, de én Kommunista Pártot akarok alapítani!

HÍREK A MAGASLESRŐL

– Lefegyverezték az uradat, édesem, hogy idén már nem jár vadászni?...

FIATALOK

– Az állam azért nem épít nekünk lakást, mert minden csepp betonra szüksége van a vízlépcsőnél?

MADÁRLÁTTA BÉLA KÖZTÁRSASÁG

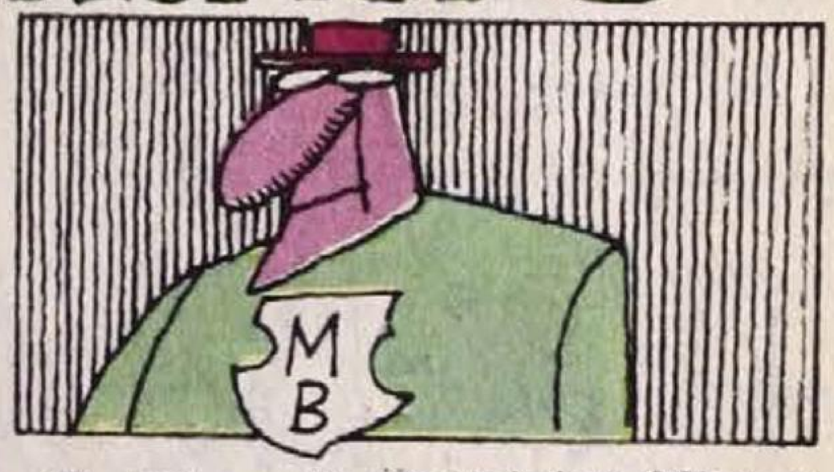
Tisztelt Önállósodási Centrum Központ! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3768) ezennel bejelentem, hogy a továbbiakban Madárlátta Béla Köztársaság néven kívánok élni és működni. Elhatározásomban a közelmúlt eseményei erősítettek meg, így a szombathelyi Keripar és más, félgyarmati sorban tengődő gyáregységek önállósulási törekvései. Ezeken a helyeken is úgy látják, bizony igazat írt József Attila közel hatvan évvel ezelőtt, amikor megfogalmazta mindmáig érvényes tételét: „Ne légy szeles, bár munkádon más keres."

T. Önálló Centrum Központ! Egyre inkább nyilvánvalóvá válik számomra, hogy a munkámon más keres, s amit megtermelek, az elvész egy óriási, feneketlen bendőben. Az utóbbi években sokszor a fejemhez vágták, hogy többet fogyasztottam, mint amennyit megtermeltem. T. Központi Centrum! Én ilyesmire soha nem lennék képes, úgyhogy a megfogalmazást így módosítanám: valahol többet fogyasztottak, mint amennyit én megtermeltem. Szörnyű gyanúm támadt, T. Önálló Központ! Azt hiszem, rájöttem, hogy én tartok el egy sor főhatóságot, valamint társadalmi tömegszervezetet, mely utóbbiakat kellő bátorság híján most nem áll módomban nevükön nevezni.

Bizonyítékaim vannak arra, hogy nem én ettem meg az aranytojást tojó tyúkot. Ezt számításokkal is alá tudom támasztani és most mégis nekem kell meginnom ennek a tyúknak a levét. Ráadásul a közelmúltban még más disznóságok is a tudomásomra jutottak: kiderült, hogy az én pénzemen építették fel azokat a hatalmas monstrumokat, melyeket jobb híján ma is gyárnak neveznek, s amelyek most kétségbeesetten igyekeznek kisebb, viszonylag elviselhető veszteséggel termelő egységekre bomlani. Ezeknek a döntéseknek is köszönhető, hogy mostanra közepesen fejlett ipari-agrár-eladósodott országgá váltunk.

T. Önálló Centrum Központ! Az önálló Madárlátta Béla Köztársaság létrehozását még egy nyomós indok is alátámasztja. Rájöttem, hogy az én költségemen üzemeltetik az állami zöldséges maffiát, utaztatják a narancsot, rohasztják a krumplit, törik össze a tojást. Azt gondolom, a felsorolt érvek elégségesek ahhoz, hogy megalakítsam független, bürokráciától és korrupciótól mentes államomat, a Madárlátta Béla Köztársaságot.

Tájékoztatásul közlöm a következőket: a Madárlátta Béla Köztársaság hivatalos nyelve a magyar, legalábbis, amíg ezen a nyelven is szót tudok érteni az anyaországban maradt magyarokkal. Fizetőeszközöm a forint, de nagyon indokolt esetben — mint például jelenleg — kemény valutát is korlátlanul elfogadok. Természetesen tudom, hogy nekem is számolnom kell az adminisztrációval. Elképzeléseim szerint feleségem és két gyermekem elegendőek lennének arra, hogy a köztársaság ügyeit intézzék. Nejem szedné be például az adót, nagyobbik gyermekem a dolgozók érdekében hivatalos formában tiltakozna, ha árat kívánnék emelni. (Kisebbik sarjam még éretlen és manipulálható, ő egyelőre csak arra lenne alkalmas, hogy adott esetben állva szavazzon és tapsoljon.)

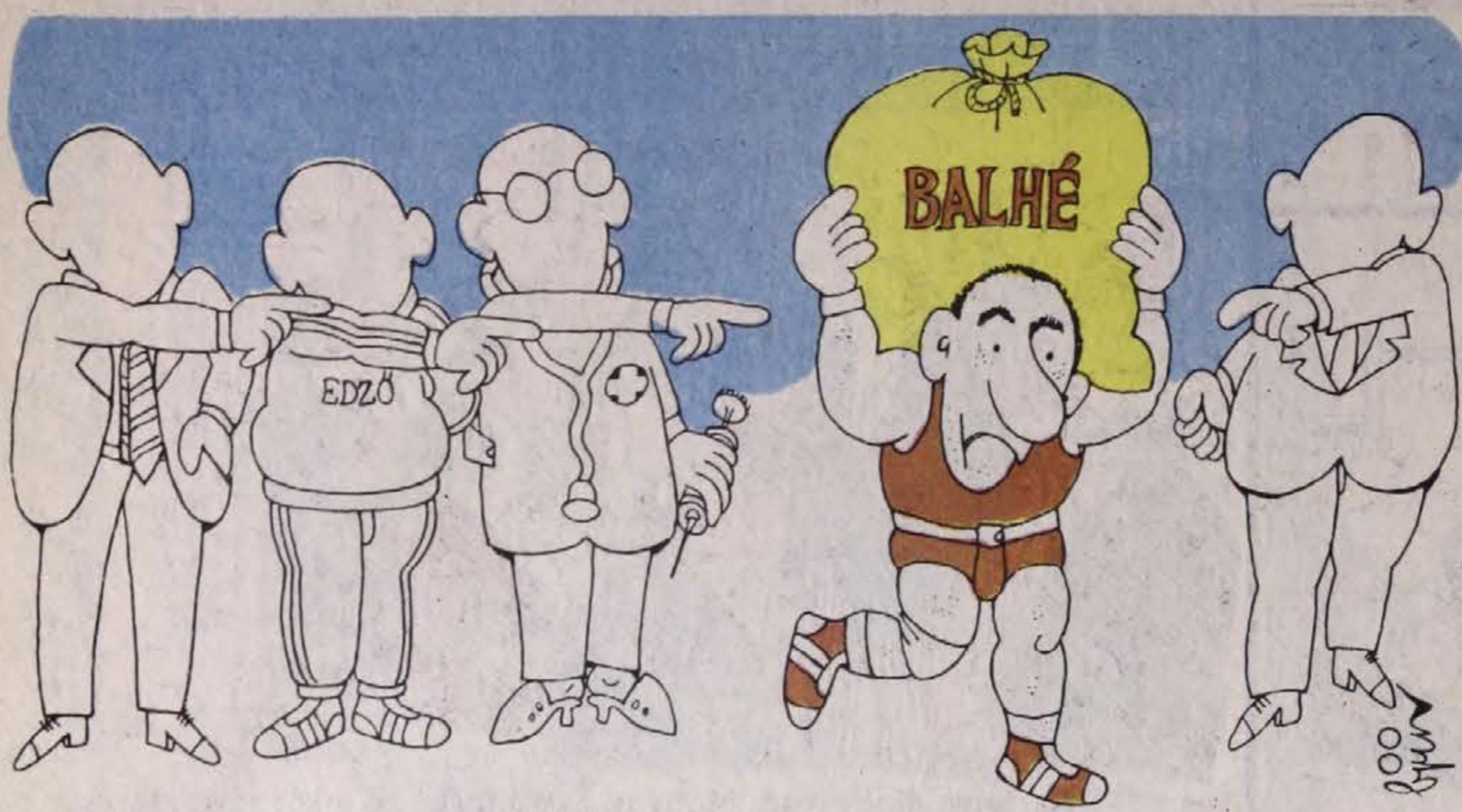

T. Központi Önállóság! Mint a Madárlátta Béla Köztársaság vezetője kijelentem, hogy a Magyar Népköztársasággal meleg, baráti viszonyt kívánok kiépíteni, s a kölcsönös előnyök alapján gazdasági kapcsolatainkat is dinamikusan fejlesztjük. Ugyanakkor ígéretet teszek arra, hogy a Madárlátta Béla Köztársaságban még véletlenül sem fordul elő dopping, bunda, telekspekuláció, reprezentációs pénzekkel történő manipulálás és egyéb, a társadalom működésében megszokott visszaélés. Ezek kiiktatásában szerzett tapasztalataimat készséggel megosztom a Magyar Népköztársasággal, ahol azokat — igaz, más körülmények között — remélhetőleg tudják majd hasznosítani.

Tisztelettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

DOPPINGBOTRÁNY

GYANÚS...

– Nem keverted össze véletlenül a gyerek C-vitamin tablettáit a tiéddel?

SZILÁNKOK

ÍZLÉS

— Hallja, ronda egy alak maga!
— Biztos így van, mert én száz százalékig megbízom az ön ízlésében.

TISZTELET

— Én a munkásból lett igazgatót, s az igazgatóból lett munkást egyaránt tisztelem.

FURFANG

Brahovácz meséli:
— A nyáron Franciaországban nyaraltam egy hétig. Minden este megnéztem egy rémfilmet, amitől egész éjjel nem tudtam aludni. Így aztán megspóroltam a szállodát.

HONVÁGY

— A fiam Ausztráliában él, kért tőlem egy csomag zacskós tejet, ami folyik. Ez emlékezteti őt a gyerekkorára.

ÓHAJ

— Önök a rendelkezések szerint a vevő kérésére kötelesek bevenni bármit a kirakatból. Én a kirakatrendezőnőt kérem...

MODERN SZÍNHÁZ

Az előadás után a színészek az ön lakásán köszönik meg a tapsot!

BÓK

— Ön remekül néz ki. Nyugodtan letagadhatna tíz évet abból, amit a börtönben töltött.

FELHÁBORODÁS

— Uram, pont belém kellett kötnie, aki szintén garázda elem vagyok?!

ILLEM

— Azért mert én nem köszönök, maga igazán köszönhetne — mondta a vevőnek az eladó.

BÍRÓSÁGON

— Nekem olyan becsületes arcom van, hogy nem szorulok védőügyvédre.

KITŰNŐ MUNKAERŐ

— Nálunk annyi fizetése lesz, amennyit kér.
— Az nekem kevés...

SZERÉNYEN

— Van, aki soká szeretne fiatal lenni. Én soká szeretnék öreg lenni.

Galambos Szilveszter

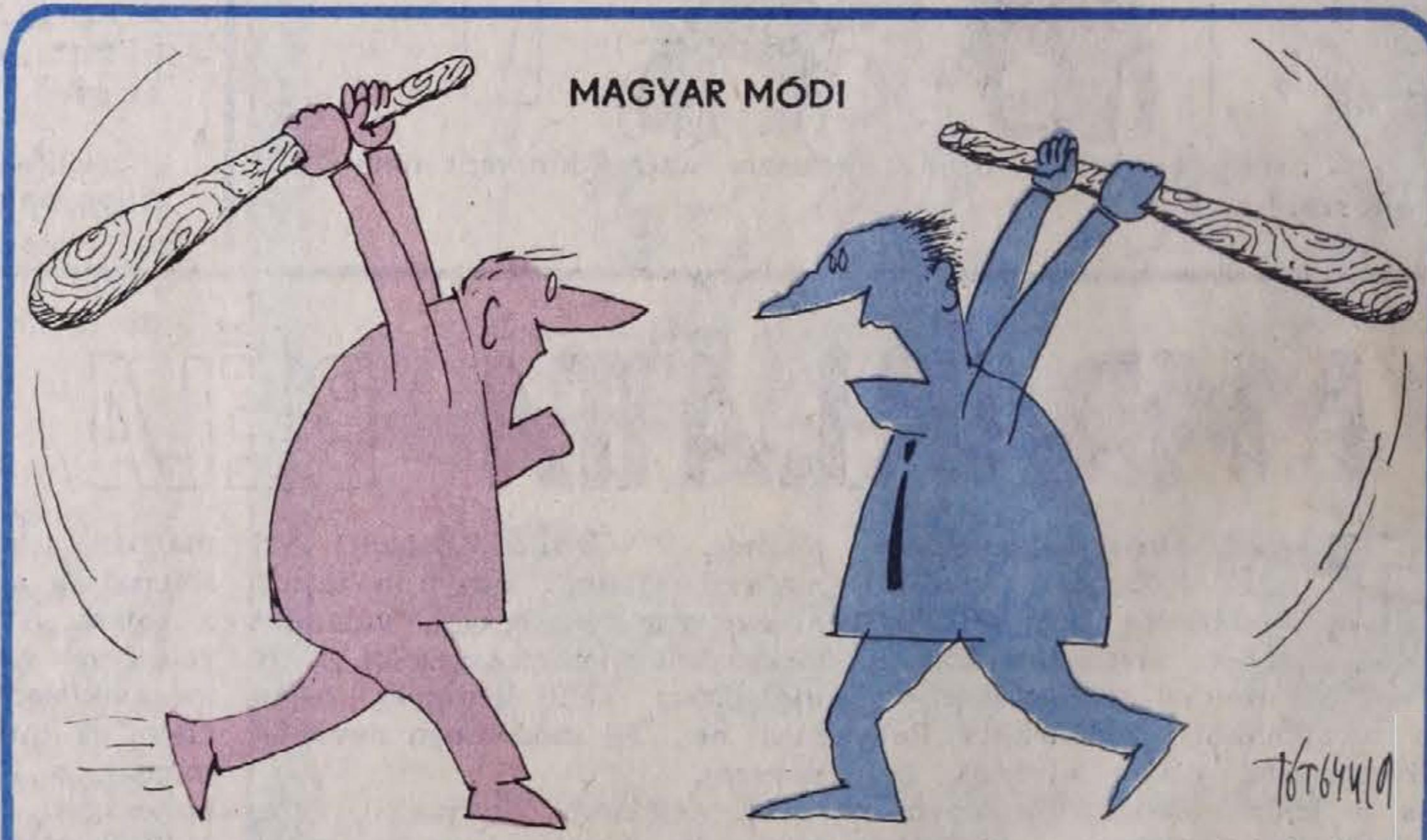
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Amikor elmegyek inni, utána a feleségem három napig nem beszél velem.
— És gyakran mész el?
— Minden harmadik nap.

– Állítólag a magyarok már azt is tudják, hogy mennyi lesz jövőre az olaj világpiaci ára...

MAGYAR MÓDI

– Magának nincs vitakultúrája! – Magának nincs vitakultúrája!

– Ne kérdezgesd folyton, hogy kötelező-e még, te csak tanuld azt az oroszt.

SZAKÁCSOLIMPIA

LELKIISMERETI SZABADSÁG

FIÚK, FEL A FEJJEL!

— Üdvözlöm, öregúr. Köszönöm, hogy elfogadta a meghívást. Kérem, foglaljon helyet. Talán ebben a kényelmes fotelban. De, ha gondolja, a pamlagra is leheveredhet. Lenne néhány kérdésem önhöz. Nyugodtan válaszolhat, semmiféle következménytől nem kell tartania. Az egész inkább csak afféle kíváncsiság a részemről. Nos tehát, ha megengedi... ön 1942. augusztusában a Hősök terén azt kiáltotta: „Előre az ezredéves határokig! Fegyverbe!"

— Kérem, nem egyedül voltam.

— Az természetes. Nálunk a kiáltozások többnyire kórusban történnek. Voltak ott magán kívül még vagy háromszázezren. A kérdésem: miért tette?

— Hát ugyebár akkor az olyan jónak látszott. Tekintélyes emberek mondták, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Kétségkívül. De ön aztán, úgy 1946 körül azt kiáltotta, hogy „Tied az ország, magadnak építed!"

— Kérem, azt sem én találtam ki.

— Világos. Egy percre sem állítottam, hogy parancsra tette.

— Tetszik tudni, akkor az is olyan jónak látszott. Tekintélyes emberek mondták, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Ez nagyon is érthető. Nos, menjünk tovább. 1949-ben ön azt kiáltotta, hogy „Koldusok országából a vas és acél országa!"

— Igen kérem, emlékszem rá. Az is olyan jó kiáltás volt. Önbizalmat adott az embernek. Ki nem szeretne erős lenni? Acélos! Kemény, mint a vas! Tekintélyes emberek mondták, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Azt egy pillanatig sem kétlem. Ám ön 1952-ben azt kiáltotta, hogy „Sztá-lin, Rákosi!, Sztá-lin, Rákosi!"

— Nem tagadom. De voltunk még egy páran. Talán ön is?

— Minthogy én 1953-ban születtem, ez nem állt módomban. Ám belátom, ha egy-két évtizeddel előbb látom meg a napvilágot, alighanem én is ott vagyok a sorban.

— Kétségkívül. Tekintélyes emberek mondták ugyebár, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Ahogy így elmondja, öregúr, ez szinte magától

értetődőnek tetszik. De menjünk tovább kérem. Itt egy pontos dátum: 1956. október 23-án ön azt kiáltozta, hogy „Aki magyar, velünk tart!"

— Így volt, kérem. De csak délelőtt. Hangsúlyozom, hogy csak délelőtt.

— Délután miért nem?

— Két okból. Egyrészt már nagyon hideg volt, másrészt meg már nagyon meleg.

— Nincs okom kételkedni benne. De miért?

— Tetszik tudni, úgy a levegőben volt. Tekintélyes emberek mondták, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Aha. Aztán 1968 körül újabb jelszót tetszett hangoztatni. „Új mechanizmussal a jólétért!"

— Hát tetszik tudni, egy kis jólét már nagyon ránk fért volna. Meg aztán úgy látszott, hogy ami új, az már csak jobb lehet. Tekintélyes emberek is mondták, tekintélyes lapok is írták, én meg...

— ...hitt benne.

— Honnan tetszik tudni?

— Kispekuláltam. Nos, ön úgy 1973 táján újabb érdekes jelszót kezdett hangoztatni. „OPEC, OPEC kimehecc, holnapután bejöhecc!"

— Aranyos versike volt. Arra célzott, hogy a tőkés világ válságai minket nem érinthetnek. Istenkém, tekintélyes emberek mondták, tekintélyes lapok írták, én meg hittem benne.

— Világos. De néhány nappal ezelőtt ön a régi cserkészindulót kezdte énekelni. „Fiúk fel a fejjel, a harsona zeng..." Miért?

— Tetszik tudni, jó volt felidézni a gyermekkorom emlékeit. Másrészt pedig boldog vagyok. Mert, ha sikerül a szavakat tettekre váltanunk, legyőzhetjük a nehézségeinket. Istenem, tekintélyes emberek mondják, tekintélyes lapok írják...

— Ön meg elhiszi.

— Hiszem, hiszem, hiszem!

— Nagyszerű. És gondolja, öregúr, hogy valaha, valakitől visszakaphatja ezt a negyvenhat esztendőt?

— Hm. Ezt az egyet nem hiszem...

Peterdi Pál

EGY KICSIT JOBBRA...?

VILMA NÉNI

– Félek, hogy nálunk a fegyvercsökkentést a gulyáságyúkkal kezdik!...

Szakszervezeti álláspont: támogatjuk a rátermett vezetőket

HOL AZ AZ EGY?

SIMOR ANDRÁS:

Szegény-dal

A menny sem a régi,
változóban minden,
új bibliát diktál föntről
az atyaúristen.

Már nem a szegénynek,
hanem a gazdagnak
ígér égi királyságot,
mennyei hatalmat.

Csak a pénzest várja
odatúl öröklét,
néki hirdet az úristen
kőbe vésett törvényt.

Jobb lesz a szegénynek
alvilágba menni,
ott legalább imafüsttel
nem bódítja senki.

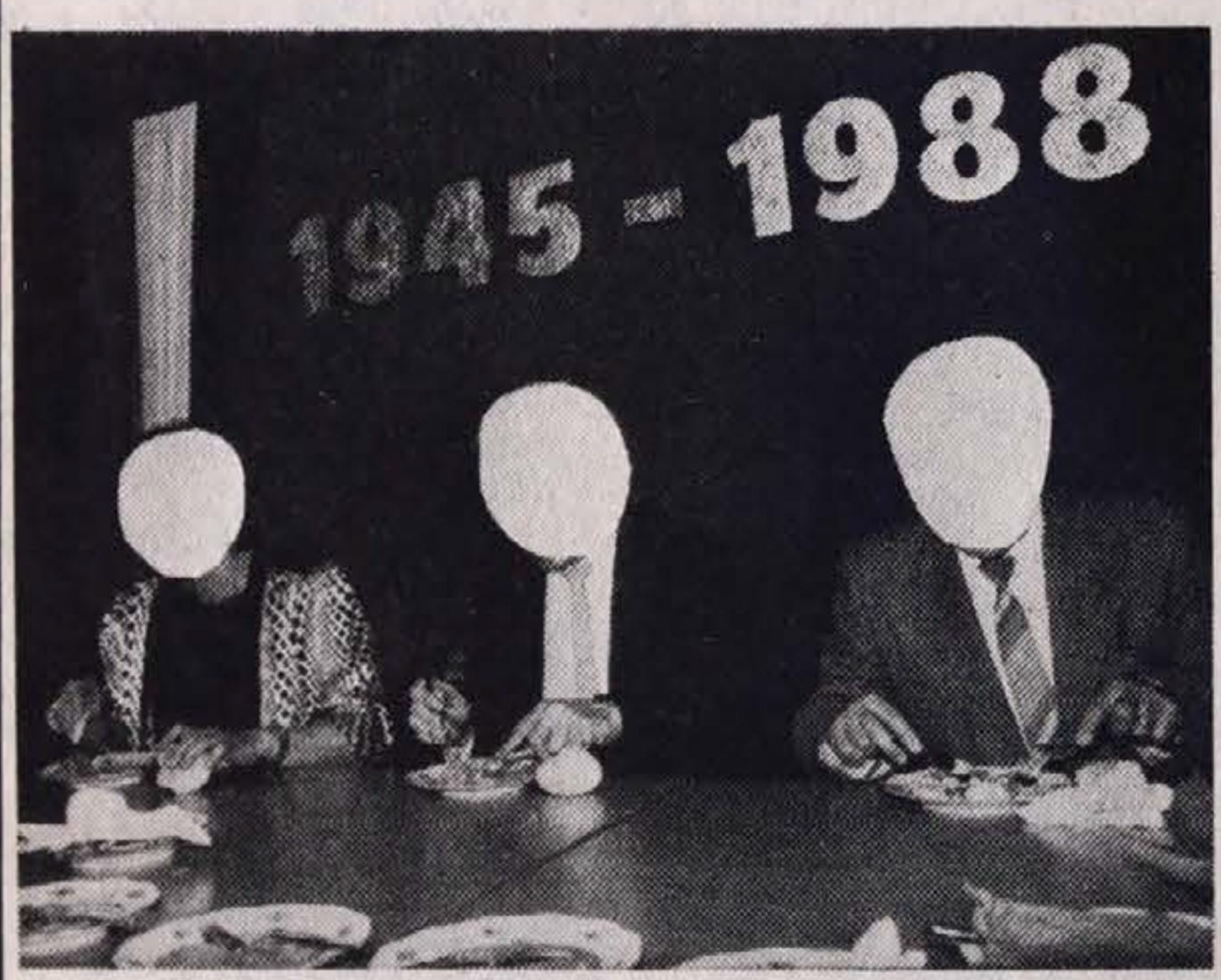

Egy lelkes vevő dicséri a Natura-boltot:

— Rendkívül meg vagyok elégedve az önök természetes termékeivel. A feleségem az első három hét alatt 8 kilót fogyott, és a múlt héten egészen eltűnt.

FOTÓSAROK

A NAGY ETETÉS

Ha evésről van szó, nem vagyunk gyomorbajosak. Kis közép-európai éttermünk világpiaci áron, kissé szegényes színvonalon, de változatos ételekkel áll rendelkezésünkre. Az évek során sok mindent megetettek velünk ebben a vendéglátóipari egységben, terítő sincs az asztalon, ám ki tudja miért, mi mégiscsak idejárunk.

Van, akinek az orosz konyha a kedvence, mások a magyaros specialitásokat díjazzák, ám akad, aki ez utóbbihoz úgy viszonyul, mint buldózer az erdélyi magyar falvakhoz.

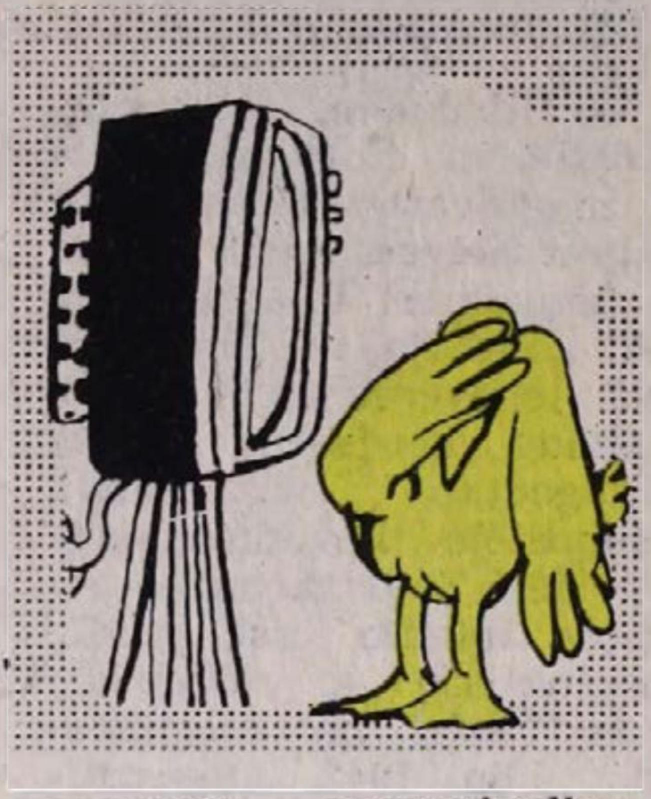
Negyvenhárom év alatt szinte az egész étlapot végigettük. Kezdetben nem is igen figyeltünk az árakra, gondoltuk, kerül, amibe kerül, mi mindent meg tudunk fizetni. Mára kiderült, nagyvonalúságnak álcázott tévedéseinkért drágán kell fizetnünk. Jön a fizetőpincér, vastagon fog a ceruzája, ráadásul még a dátumot is hozzáadja a számlához.

1988-at írunk.

efespé

(Weber Lajos felvétele)

HOL VANNAK A KATONÁK?

Nem panaszkodhatunk, hogy mostanában unalmas a televízió műsora. Van esemény bőven, alig győzzük kapkodni a fejünket. Talán bizony kicserélődött a tévé vezetése? Nem hiszem. Az idők cserélődtek ki. Azelőtt a glásznoszty előtt, hej, boldogabb idők jártak. Nem volt földrengés, nem volt hajókatasztrófa, a vonatok nem siklottak ki, az atomerőművek nem robbantak fel, a tanácselnökök és egyéb funkcionáriusok mind csupa Grál lovagok voltak, az utcán nem tüntetett senki, aki mégis, az huligán volt. Szóval csend volt, rend volt, minden jótét lélek dicsérte az urat.

Bezzeg most fel van fordulva ez a kutya világ. Nincs nap, hogy valami szenzációt ne mutatnamondana a ládikó. Úgy elkényeztetett bennünket, hogy már fitymálva válogatunk.

A minap is odaülök, hogy megnézzem a híradót. Izgatottan várom az eredményt, de csupa jelentéktelen álhír. Grósz Károly Iránban tárgyal, Kohl kancellár Moszkvában. Na és? Ilyen piti hírekkel jönnek, mikor én a szenzációt várom?! Sztrájkkal fenyegetőzik, bért követel ez meg az, s a szakszervezet itt Budapesten. Hát aztán?! Negyven évig nem követelt semmit, ki van pihenve, most egyszerre beléje állt az érdekvédelem. Ezek hírek? Ezek szenzációk? Na, most meg arról fecseg a tudósító, hogy mi történik Washingtonban.

De kit érdekel Washington? Ott nem történik semmi. Arról beszéljenek, mi történik Békéscsabán. Meg Pécsen. Meg Zalaegerszegen. Meg Debrecenben. Meg a rendőrkapitányságokon.

Szegény rendőrök! Hogy ezeknek mennyi dolguk van! Szombaton, 23-án még az utcán szobroztak, oszlattak, előállítottak. Alighogy egy kis nyugtuk lett, kezdhették az újabb begyűjtést. A másképp futbalozókét.

No igen, a bundabotrány. Ez volt a hét igazi szenzációja. Nem is szólnék róla, hiszen a vízcsapból is ez folyik, de olyan termékeny gondolatokat ébresztett bennem, hogy meg kell azokat osztanom az Olvasóval.

Ami legjobban sokkolt, ahogy az ügy terebélyesedett. Előbb azt hittük, csak egy-két játékost érint, aztán kiderült, hogy sokat, aztán egész csapatokat, („Hol vannak a katonák?") aztán, hogy nemcsak 1988-at, hanem 87-et, 86-ot is és így tovább. Ekkor valami megrendült bennem. Nemcsak a jelenbe, meg a jövőbe, de a múltba vetett hitem is. Éjjel azon tűnődtem, (álmodtam?), hogy a végén ki fog derülni, bunda volt a Wembley-i 6:3 is. Puskás lefizette az angol kapust, eressze be a lövést, Grosics pénzt adott Matthews-nek, hogy mellé rúgja a labdát. És bunda volt természetesen a visszavágó 7:1-es magyar győzelme is. Az egészet az állam finanszírozta. Farkas Mihály, egy pesti eszpresszóban csúsztatta a pénzt az angol követ zsebébe.

Hová el nem ragadja az embert a fantáziája? Aztán a legendás magyar élniakarásról kezdtem elmélkedni. Pénztelen világunkban nem jut keret telefonbővítésre, egészségügyi ellátásra, nyugdíjakra. Ez elég baj. De azért igazán nagy célokra ez az élelmes nép a föld alól is előteremti a pénzt. Például arra, hogy a megyének jó focicsapata legyen. Vagy, ha egy pártszékházat ki kell csicsázni — mint Szegeden történt — arra is előteremtik a pénzt. (IKV — Így Kell Valahogy — alapon). Ha magasrangú főnököket kell etetni, itatni, francia konyakkal megajándékozni, arra is jut pénz. Kisz pénz, de pénz. Nem háborgok ezen, inkább csodálom ezt a pénzfialó leleményességet.

Vajon honnan van a pénz, ami nincs? Mondják, a szponzoroktól. A minap közölték (függetlenül a nagy bundaügytől), hogy egy faluban, Ménfőcsanakon a téeszben nagyszabású sikkasztásokat, mérleghamisításokat lepleztek le. Minek bántják őket? Hiszen kiderült, hogy a pénz egy részét szent célokra fordították, félmillió forinttal támogatták a megyei I. osztályban játszó futballcsapatukat. Itt nem volt bunda, csak szponzorálás volt. Meg sikkasztás. De a cél szentesíti a szponzort.

Mondják a tévében, hogy a Zalaegerszeg csapata abból a pénzből bundázott, amit a helyi Caola gyártól kapott. Persze a Caola nem tudhatta, hogy a pénz mire megy. Ez igaz. A pénznek még a kozmetikai iparban sincs szaga. Gondolom, az egymillió forint, mint költség valahol rárakódik, mint a guáno, az árura, a szappanra. A kezemre, meg a piszok rakódik rá, amit ha le akarok mosni, a szappan árában fizetek meg. Vagyis tulajdonképpen én adom a pénzt a bundához.

Elnézést, ezt nem sejtettem. Mosom kezeimet.

Novobáczky Sándor

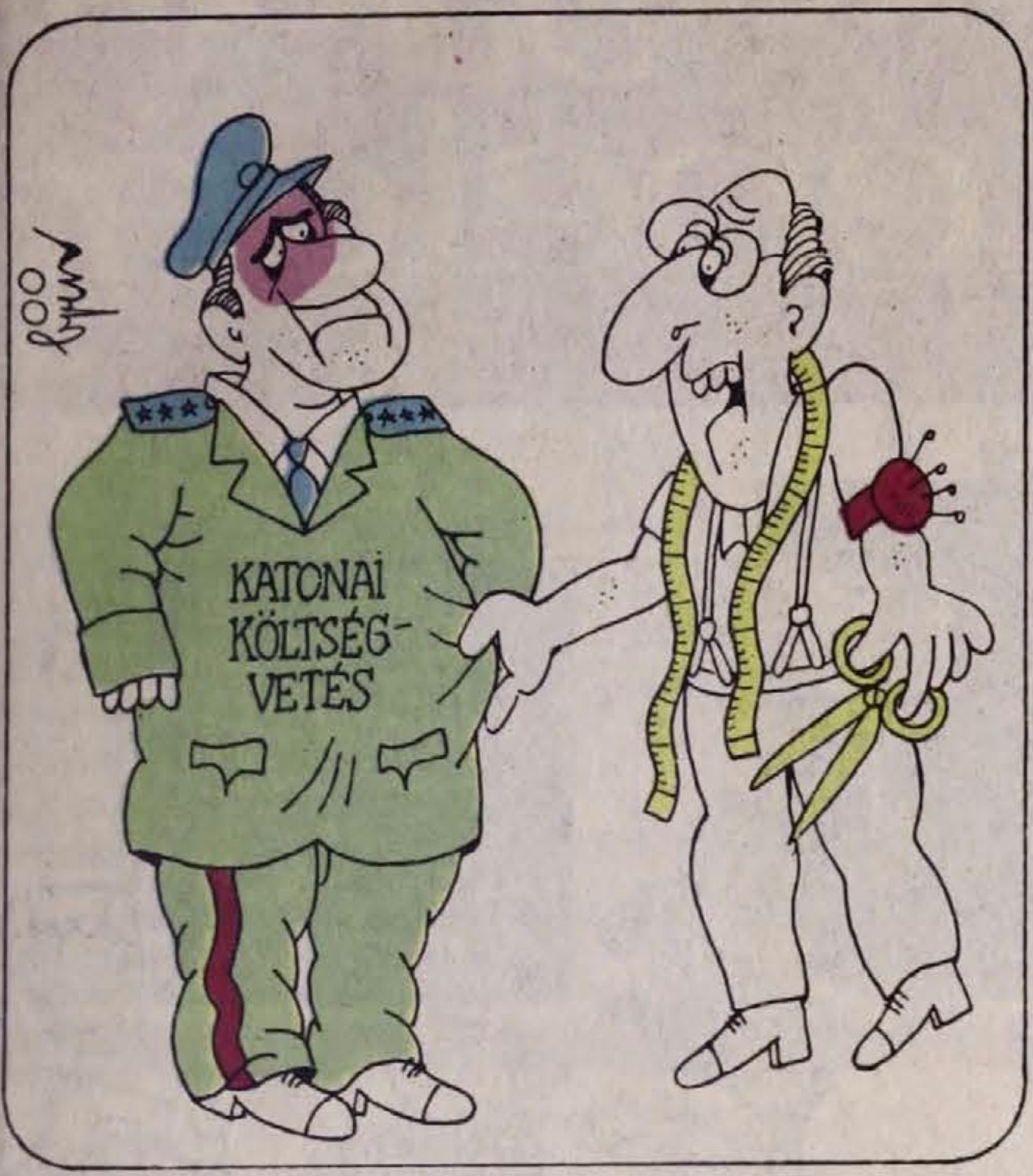
– Rémes volt! Azt álmodtam, hogy a benzin filterekbe került és kocsit állampolgári kötelesség volt vásárolni.

Koncert ütőhangszerekre a Láng-gyárban

DOBRA VERIK A KULTÚRHÁZAT

Miheztartás végett:

A VÍZLÉPCSŐ ÉPÍTÉSE SEM FÁKLYÁSMENET

– Egy picit szűkebbre kell venni!...

– Azért vannak kényszerképzetei, mert nagyon le van romolva, több zabot kellene ennie!...

DEMOKRATIKUS ÜVEGVISSZAVÁLTÁST!

A sor — szokás szerint — iszonyúan hosszú volt. A sors kifürkészhetetlen akarata folytán azonban ezek a türelmesen várakozó állampolgárok ezúttal különös vonzódást mutattak a társadalom-politikai kérdések iránt. Ahogy azt egyes politológusok legszebb álmaikban képzelik.

Az egyik cekkeres asszony, táskája tele volt diétás üdítős üvegekkel, felsóhajtott.

— Szeretném tudni, mi erről a Magyar Demokrata Fórum véleménye. Ez is társadalmunk egyik alapvetően égető gondja.

— A következő ülésen a Jurta Színházban erről is lesz szó. A Fórum foglalkozott már a nemzetiségi kérdéssel, a népesedéspolitikával, a környezetvédelemmel, most már az üvegvisszaváltás visszásságaira is sort kerítenek. A sztálinista üvegvisszaváltási modell történelmileg túlhaladott — magyarázta egy borosüvegekkel megrakott aktatáskás úr.

— Nem bízom a Fórumban, tagjainak zöme házibort és házipálinkát iszik, nem érinti őket a probléma — szólt közbe egy munkaruhás fiatal férfi, aki meszes nejlonzsákban hozta a 120 üres sörösüvegét. — A FIDESZ ebben a kérdésben is radikálisabb. Programjuk egyik pontja: minden üvegfajtát minden kereskedelmi egységben váltsanak vissza! Ne legyenek kivételezett és másodrendű üvegek.

— Ezt már kimondta a májusi pártértekezlet előtti vezetés is. Aztán maradt minden a régiben — legyintett egy tapasztalt kiskosztümös nő. Retiküljében öt likőrösüveg lapult.

— A Szabad Kezdeményezések Hálózata ennél sokkal többet akar. Az üvegvisszaváltás szempontjából teljesen egységes Európát, az üres üvegek szabad áramlását. Minden nyugati üveget váltsanak be Keleten, s minden keletit Nyugaton — mondta egy diákféle, aki Adidas hátizsákjában hozta a colásüvegeket.

— És mi van a Dunakörrel, meg a többi zöldekkel? — kérdezte egy nyugdíjas öregúr, aki két mézesüveggel árválkodott a sorban. — Csak a Duna vizével törődnek, pedig a kristályvizes üvegek frontján is sok a gát, nem is beszélve a gyógyvizek üvegjeiről.

— A Veres Péter Társaság meg a Bajcsy-Zsilinszky Endre Baráti Társaság fogja véglegesen lerendezni ezt a kérdést is — mondta határozottan egy bajszos bácsi, aki lányánál vendégeskedett a lakótelepen. — A népi gondolat feltételezi, az alulról szerveződő, önkormányzó népi üvegvisszaváltást. Az újjáéledő faluházak, a feltámadó gazdakörök és népfőiskolák egyben a nagy népi üvegvisszaváltás letéteményesei is lesznek.

— Marhaság! — közölte egy hajlotthátú nyugdíjas pedagógus és úttörővezető. — Akkor mit fog csinálni a magyar cserkészet? A cserkészfiúk és lányok, felekezeti hovatartozástól függetlenül fogják begyűjteni a lakosság üres üvegeit. Légy résen! Egy üveg se hányódjon visszaváltatlan!

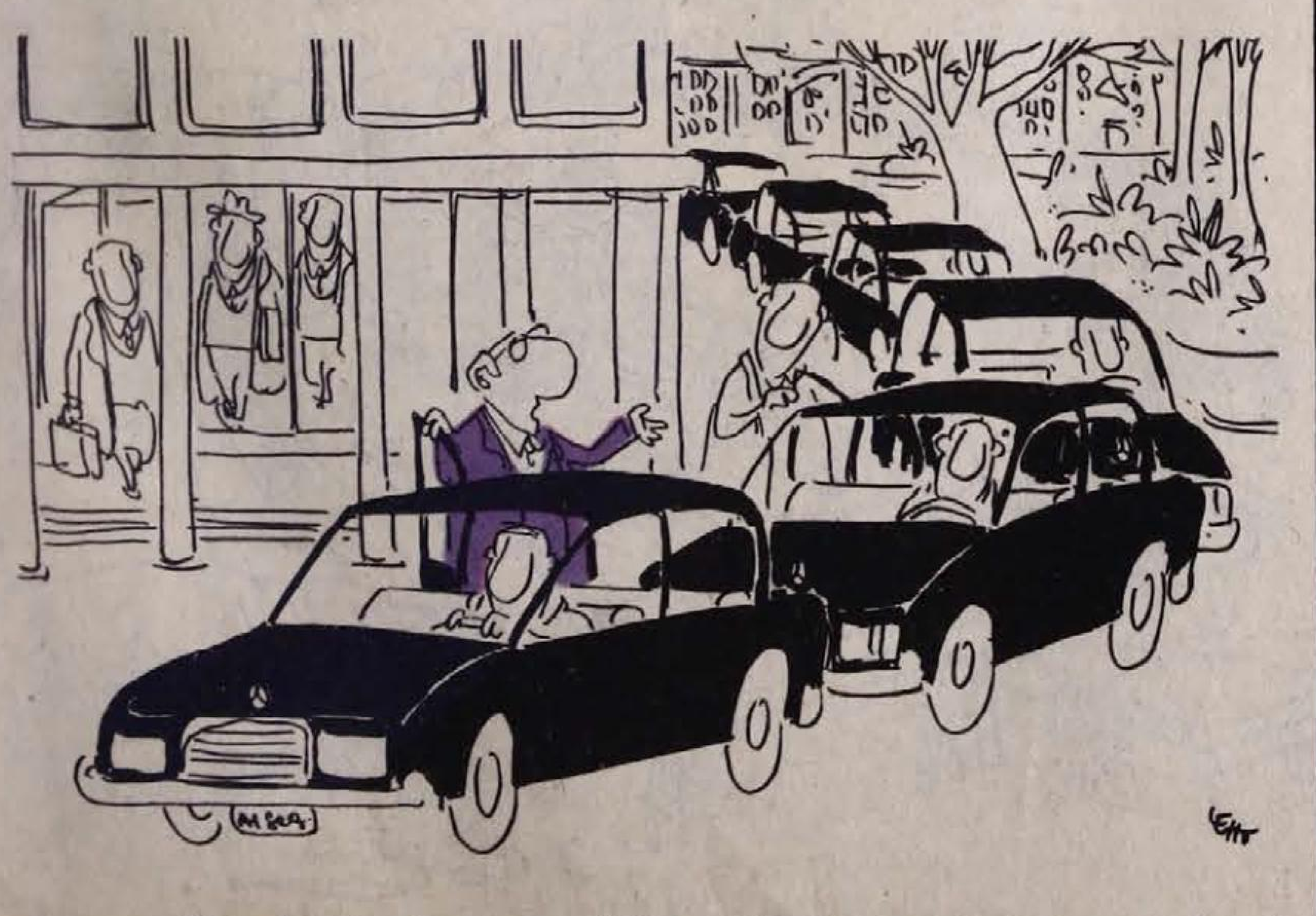
— Persze az Új Márciusi Front programja elmismásolta az üvegvisszaváltást. Ebben nem mertek állást foglalni, s ugyanígy a Baloldali Alternatíva Egyesülés sem. Milyen alternatíva az, ami nem áll ki amellett, hogy minden bolt váltson vissza minden üveget — morgott egy micisapkás a sor jobbszélén.

— Engem az is érdekelne, mi a véleménye a kérdésről az új, független szakszervezeteknek. A TDDSZ és a Mozgókép hogyan viszonyul a dolgozók ezen érdekeihez? — morfondírozott hat kétdecis pálinkásüveg büszke tulajdonosa.

A szónoki kérdésére nem kapott választ, mert egy éles női fejhang visított bele ebbe a nem a Hazafias Népfront által szervezett társadalmi vitába.

— Pofázhatnak akármit, traubiszódás üveget akkor sem veszek vissza! S a többit is csak 11-től fél 4-ig. Holnap pedig semmit sem, mert nincs rekesz!

Majláth László

– Minek ide új vámrendelet, már úgyis elég nyugati kocsi van az országban!

IDEGÖSSZEOMLÁS

– Százszor figyelmeztettem, hogy ma ki ne mondja még egyszer a reform szót...

kis magyar történelem

– Rosszul emlékszel, barátom, mi nem Mauthausenben feküdtünk egy priccsen, hanem Recsken . . .

TÖRTÉNELMI JELSZAVAK

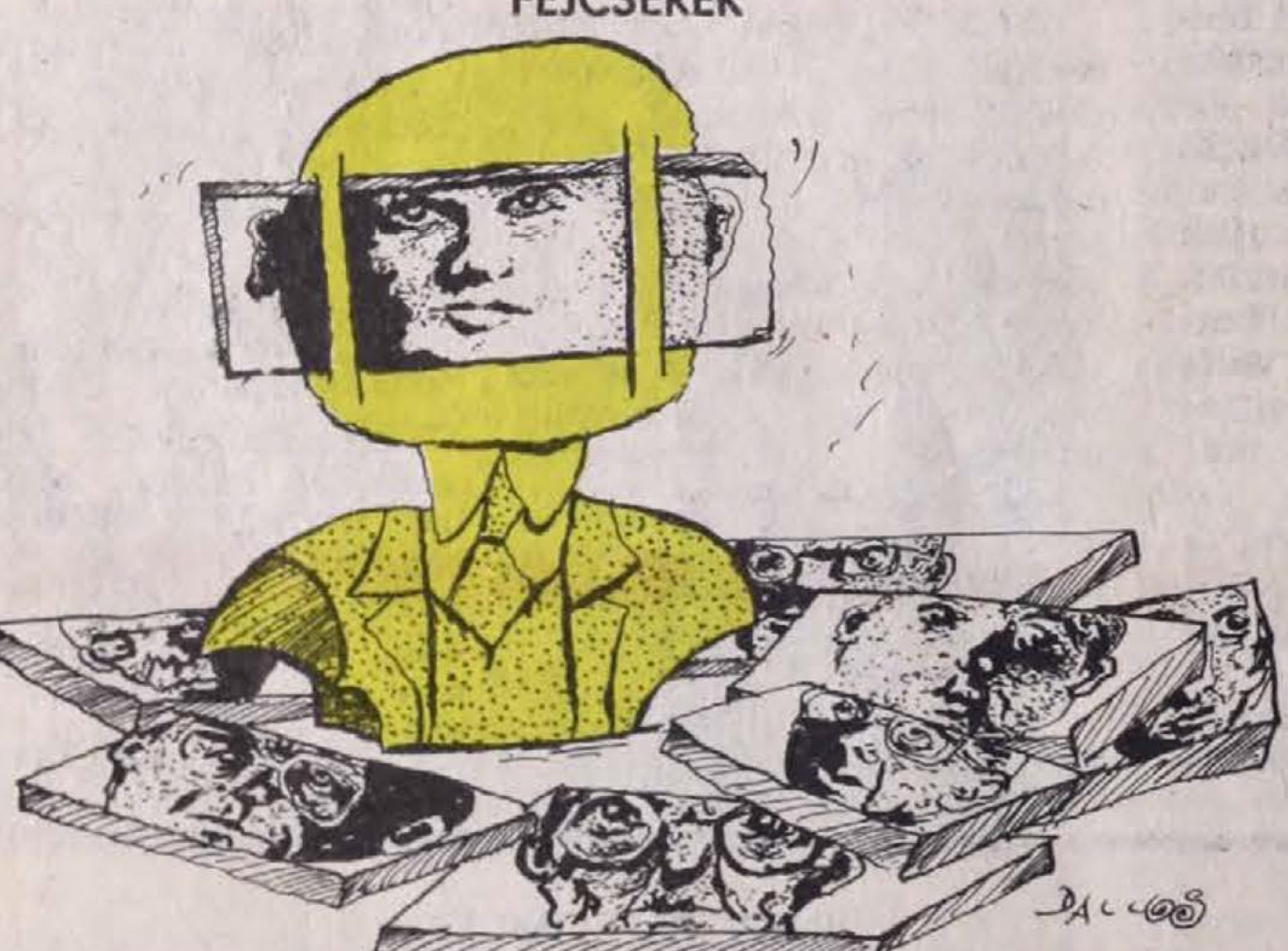

PORTYÁZÁSOK

– Miért rohannánk Szent Gallenig, amikor itt van egy ugrásra a Shopping City Süd? . . .

FEJCSERÉK

TURÁNI ÁTOK

– Nem kellene már a jelent is átírni?

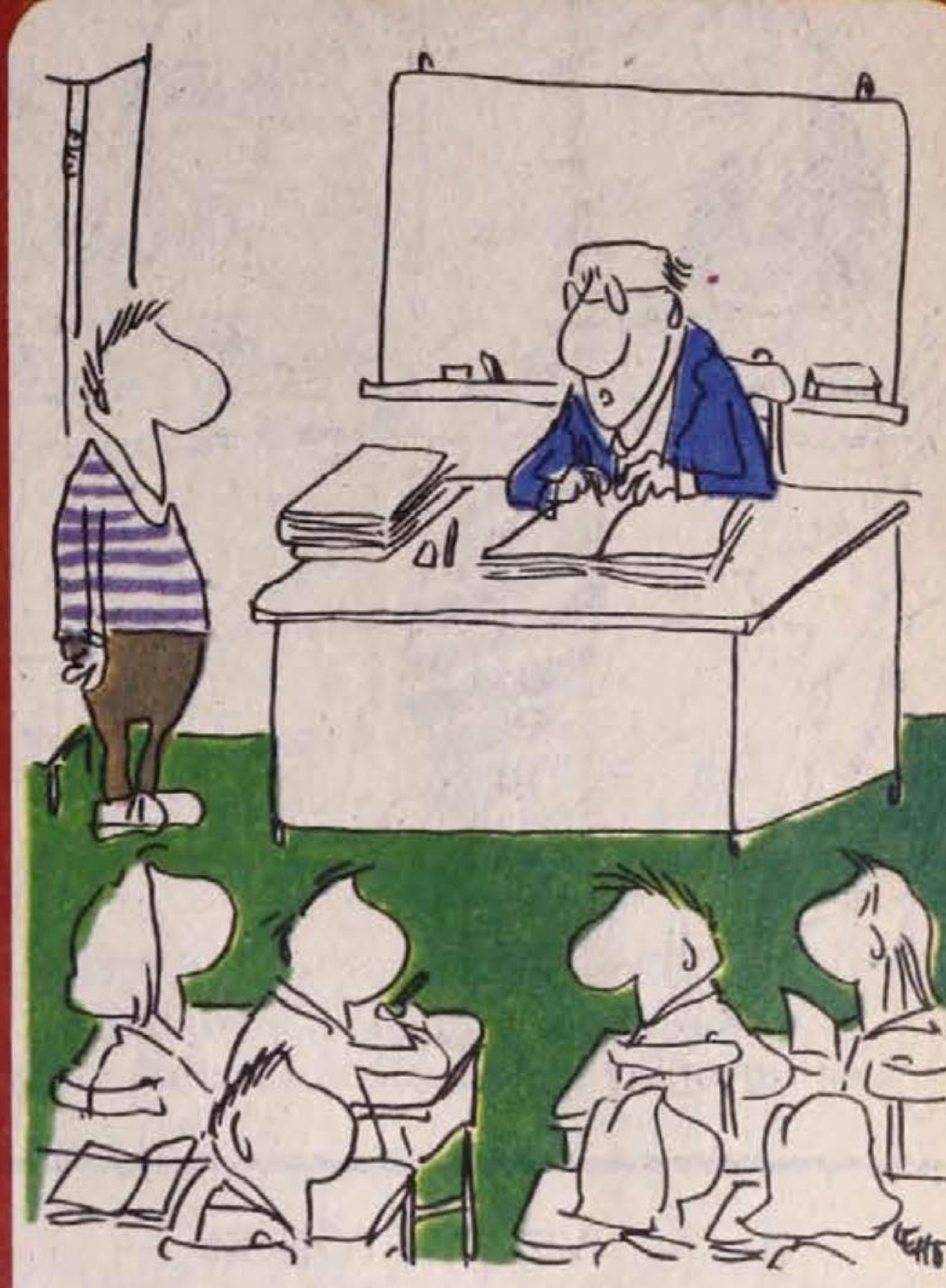

– Állítólag a matematikában is kiderült egy-két disznóság...

BUDA VISSZAFOGLALÁSA

– Hé, effendi, a papucsát itthagyta!

– Látod, ha figyeltél volna tudhatnád, hogy az év eleje óta negyven éven keresztül minden másként történt!

MÁR NEM TILOS

– Megjavították végre a lámpát?!

– Ez a Rózsa Sándor, ha meglátja az adószedőket, mindig összevonja a szemöldökét.

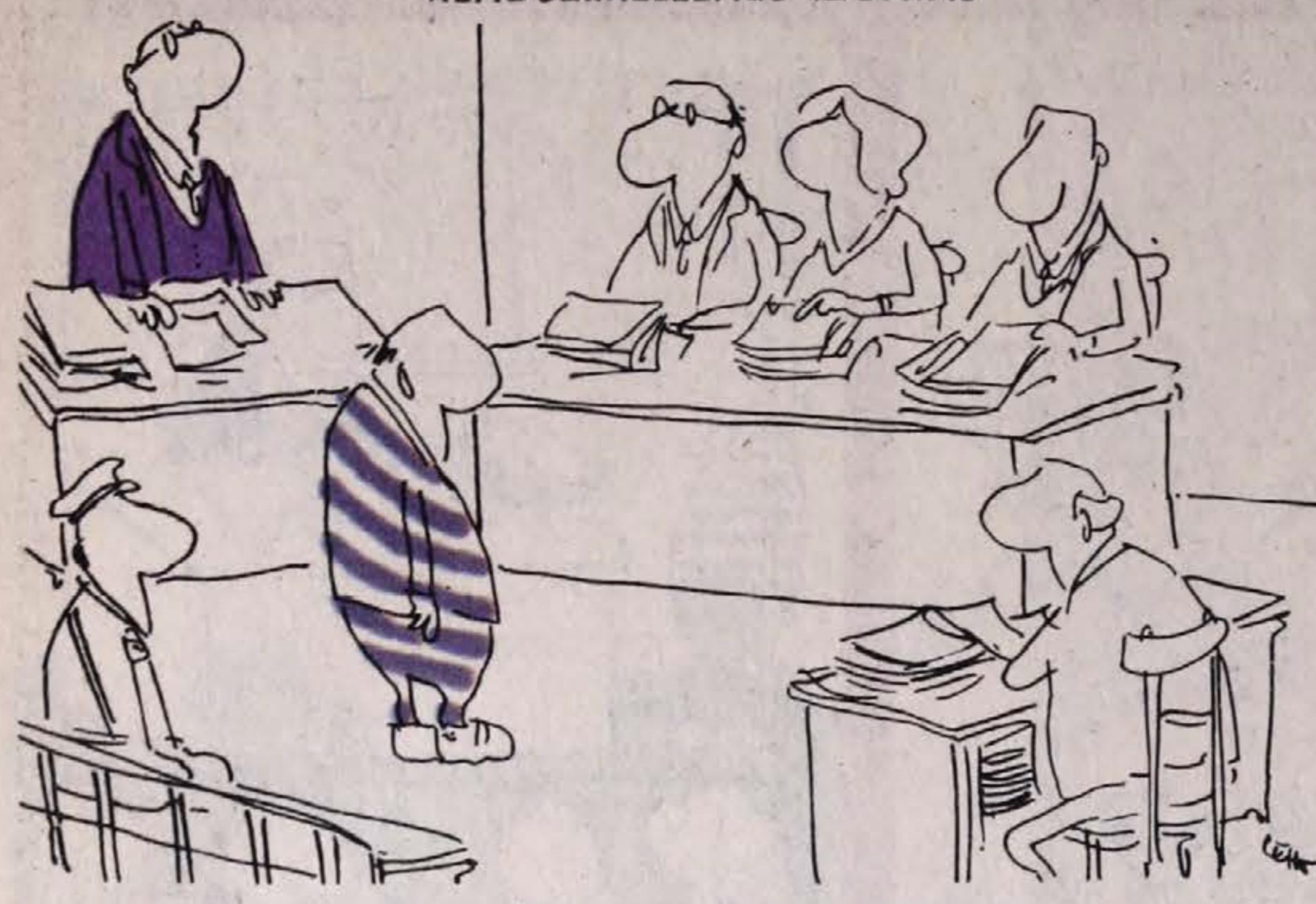

Kurucnak öltözött labanc

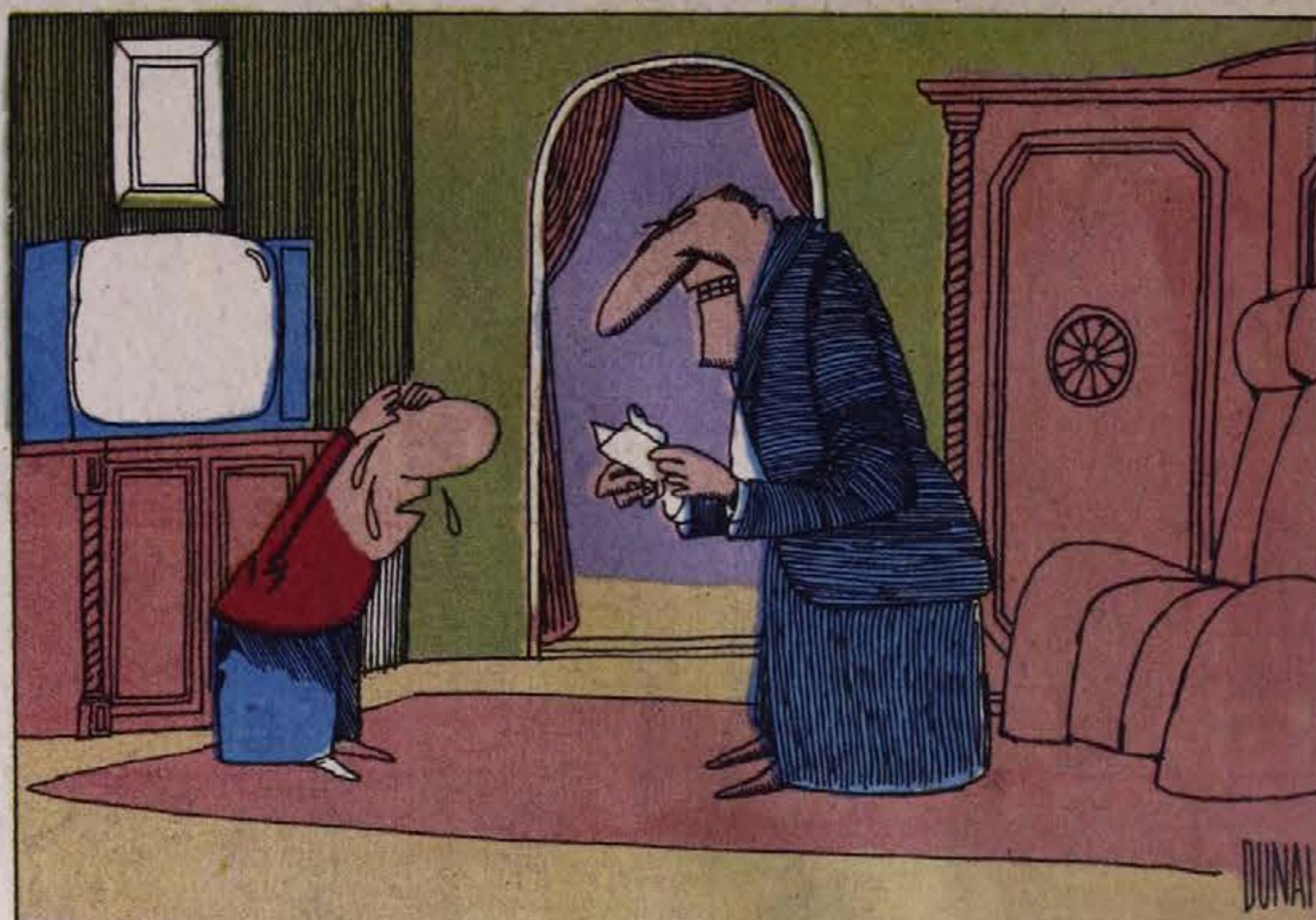
Labanccá lett kuruc

RENDSZERELLENES IZGATÁS

– Kérjük a tárgyalás elnapolását, mert lehet, hogy időközben ugyanígy nyilatkozik valamelyik vezetőnk.

INTŐ

– Meg akartam alakítani az üldözött diákok szakszervezetét...

VÍZÜGYI FŐNÖK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Adjon nekem valamilyen detektívregényt, csak végig érdekes legyen!

— Ez itt éppen az, amire önnek szüksége van. Ebben csak a legutolsó oldalon derül ki, hogy a gyilkosságot a főkomornyik követte el...

– A belegyezésem nélkül negyven éve kísérleteznek rajtam a szocializmussal!

BAKI BAKI HÁTÁN

Az Élet és Irodalom egyik zenei kritikája az alábbi mondattal kezdődik: „»Difficile est satiram non scribere« — írta egykor *Martialis*."

Nos, a derék Martialisnak szatírát inkább *írni*, mintsem *nem* írni lett volna nehéz, tekintve, hogy epigrammaköltő volt az eszemadta. Talán ezért is engedte át a mondást a szatíraíró *Juvenalisnak*. (Szatírák I. 30.)

*

„Tanulmányszinten" — mondja a parlamentben az egyik képviselő.

Vajon hol, milyen rétegben, magasságban helyezkedhet el egy tanulmányszint? S vajon a jó tanulmány meg a rossz is ugyanazon a szinten áll-e? Továbbá milyenen áll honatya uram nyelvi kultúrája?

*

A tévé egyik sportközvetítéséből: *„A kiesés veszélye majdhogynem a torkának esett."*

Szerencse, hogy csak majdhogynem. Fölöttébb kellemetlen ugyanis, ha veszély esik az ember torkának. Még gondolni is rossz rá. (Hát még hallani!)

*

A szarvas nőstényét, amint az köztudomású, ünőnek nevezzük. Kivételt csak az a keresztrejtvény-készítő mester képez, aki szerint a nőstényszarvas neve: *GÍM*. Holott, amint az (remélhetőleg) szintén köztudomású, a gímszarvas a szarvasok egyik fajtája. (Amiként a rén is az, nem pedig — mondjuk — a szarvas hímje.)

Röstellem, de a fönti bakit pontosan ugyanabban a — szívemnek kedves — hetilapban lelhettük, amelyben ezeket a soraimat is olvashatják...

*

Egyik írókollégám azt javasolja az Élet és Tudomány nyelvi rovatában, hogy a „flambíroz" igét váltsuk föl a magyarosabb *„megpirít"*-tal.

Nos, én meg azt javasolom, hogy ne váltsuk föl vele, azon egyszerű okból, hogy a flambírozás mást jelent. Lám, a pirított máj sincs flambírozva, a flambírozott Gundel-palacsinta pedig nincs megpirítva. Flambírozás az az elkészítési mód, amikor szeszfélével leöntik az ételt, a szeszt meggyújtják, és azzal „pirítanak". Minthogy a flambírozás a francia *flambeau* (ejtsd: flambó, magyarul: fáklya) szóból ered, talán pontosabb magyarítás volna a *lángoltatás*.

*

„Fenség" — mondja egy tévéfilmben vesékbe látó Sherlock Holmes, akit nem zavar meg látogatójának álarca. *„Helyesen szólott, valóban a király vagyok"* — feleli a látogató.

Hát kérem, ez a király vagy nagyotható vagy hülye. Utóvégre neki kéne a legjobban tudnia, hogy őt nem a hercegeknek járó „fenség" megszólítás, hanem a *„felség"* („l"-lel!) illeti meg. A zseniális magánnyomozót nem hibáztatom: őneki, angol lévén, mindenképpen „Majesty"-t kell mondania. De hát mit tegyen szegény feje, ha a magyar tévé szinkronfordítója nem ismeri a tulajdon anyanyelvebéli distinkciót?

*

A Népszabadságban volt olvasható, hogy Paskai László bíboros „pénteken veszi át *rituális* templomát, a Santa Teresát".

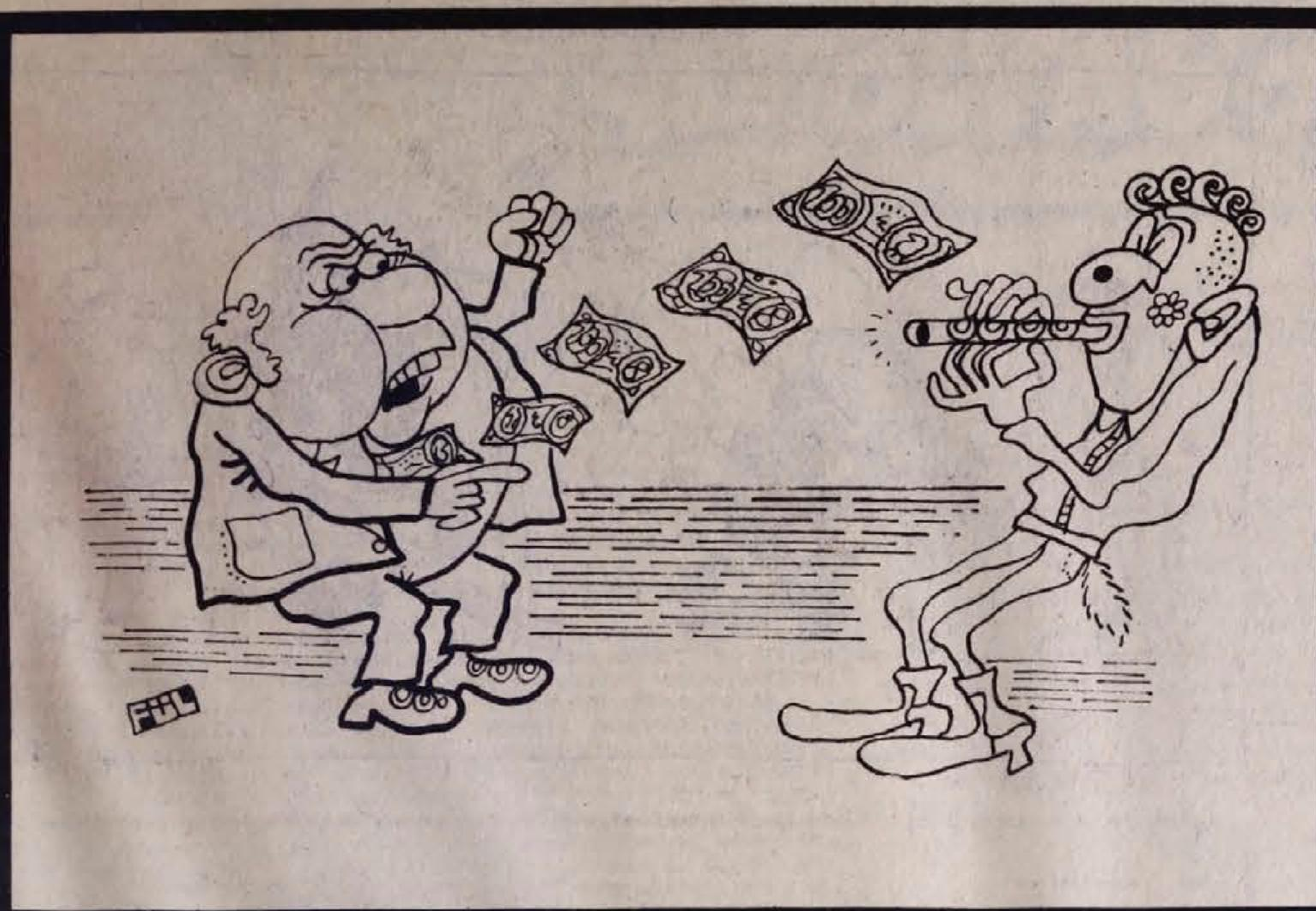
A *tituláris*, vagyis *címtemplom* ugyanúgy viszonylik a rituálishoz, mint kommunista a kolumnistához.

*

Még az olimpia napjaiban jegyeztem föl egy gyönyörű mondatot, amely a tévé olimpiai stúdiójában hangzott el: *„Savanyú az ezüst."*

Két szólásmondással felelek: *1.* Azért a szőlő is szépen csillog. *2.* Hallgatni arany.

Tímár György

FÜLÖP, DALLOS, LEHOCZKI, DUNAI, HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI

INGYEN ÉLC

MI JUT ESZÉBE AZ ADÓRÓL?

Asztalosnak:
— Képesek elfűrészelni az embert!

Bírónak:
— Hát van igazság a földön?

Bűvésznek:
— Ezt a trükköt én sem ismerem...

Bányásznak:
— Ezek után csak mondják nekem, hogy jószerencsét!

Dohánygyári munkásnak:
— Elszívják a dohányomat.

Fodrásznak:
— Haj, jaj!

Főpincérnek:
— Fizetek!

Gondolatolvasónak:
— Gondolhatják, mit gondolok...

Hajóskapitánynak:
— S.O.S.!

Írónak:
— Már csak az adómat írom...

Kőművesnek:
— Most aztán falazhatok...

Molnárnak:
— Csak őrlik az ember idegeit.

Orvosnak:
— Ez a hála?

Prostituáltnak:
— Mindjárt sarkon fordulok!

Színésznek:
— Mit adjak elő?!

Szűcsnek:
— Kénytelen leszek bundázni!

Tábornoknak:
— Fizetek, mint a katonatiszt!

Zsokénak:
— Anyám, én nem ilyen lovat akartam!

Kemény György

TŐKEBEÁRAMLÁS

ÜZEMZAVAR

— A termeléskiesésnek köszönhetően ma nem voltunk veszteségesek!

Mit hoz a MÜSZI?

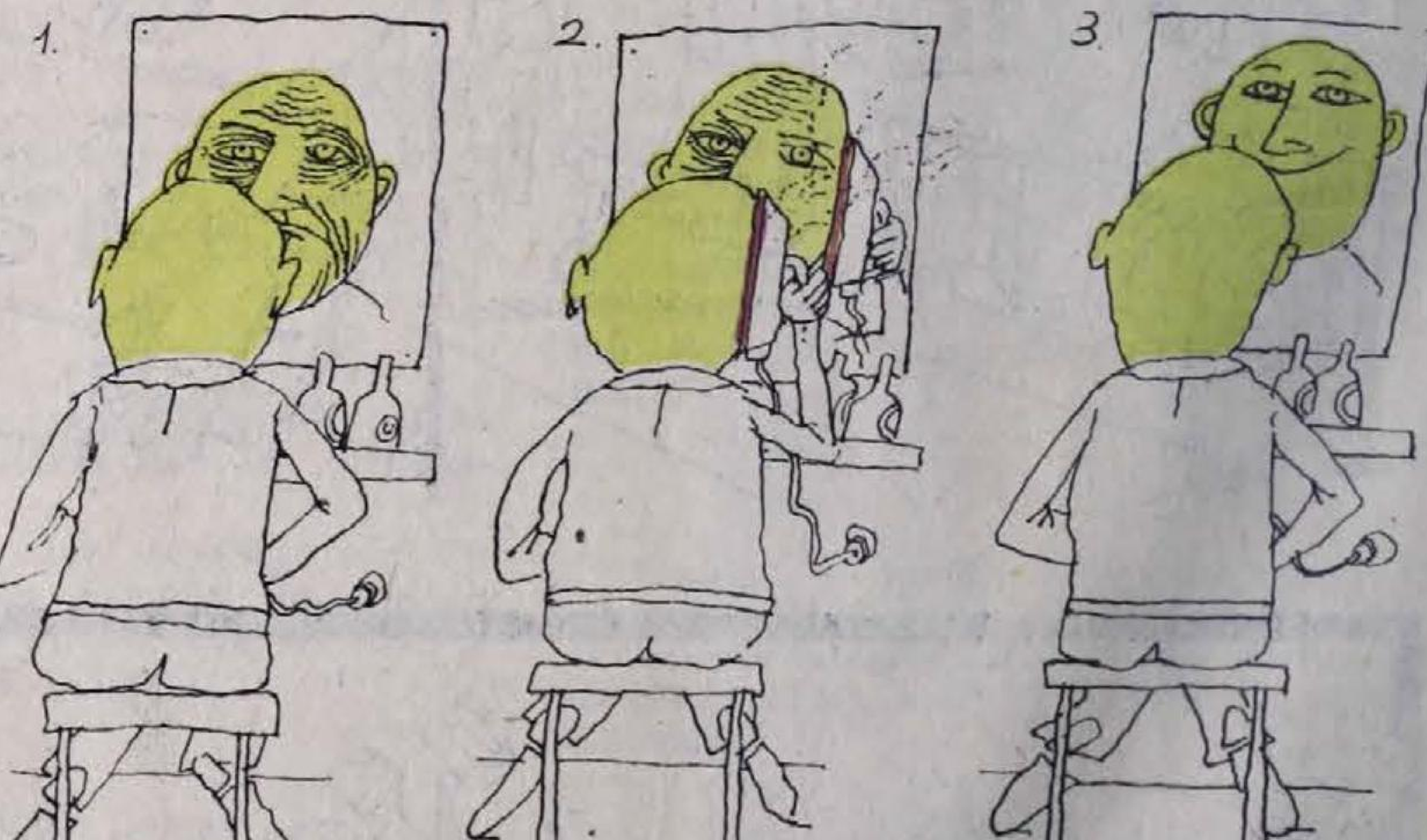
A jövő héten indul a Ludas Matyi és a Mezőgazdasági Ügyvitelszervezési és Számítástechnikai Közös Vállalat 150 ezer forintos közös viccpályázata

Húsvétkor nyuszi, Karácsonykor MÜSZI! E jelszó jegyében hirdetjük meg idén háromfordulós viccpályázatunkat. A feladat olvasóink számára nem jelenthet legyőzhetetlen akadályt: mindössze egyetlen, a MÜSZI-vel kapcsolatos viccet kell beküldeniük a Ludas Matyi címére.

Bár játékunk vidám, a nyeremények nagyon is komolyak. A viccpályázat fődíja: 1 db Commodore–64 számítógép a hozzávaló tartozékokkal (összesen mintegy 80 ezer forint értékben). Ezenkívül kisorsolunk egy 25 ezer forintos első díjat, két 10 ezer forintos második díjat, valamint huszonöt, egyenként ezerforintos harmadik díjat.

A viccpályázat a Ludas Matyi november 9-i számában indul. A részletes pályázati feltételek is ott olvashatók majd.

SMINK

ZÁROLT KÖNYVEK

— Most már csak az a kérdés, hogy ki húzza tovább: én, vagy akiről írni akarok.

Az októberi (10. szám) **Ludas Magazin** keresztrejtvényének megfejtése:
— Én egy fél sajtot festettem és képzeld, másnap kukacos lett.
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Lukácsné Molnár Zsuzsa, Eger, Pásztorvölgy út 49. 3304.
Birkner Alajosné, Budapest, Jósika u. 10. 1077.
Vári Noémi, Kocsord, Árpád u. 3. 4751.
A nyereményeket postán küldtük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Váci Mihály: Mindenütt otthon c. verseskötetét; — Rakvács József: Lakásbérlők kézikönyve c. munkáját; — Marokkó nevű pálcikajátékot (több csomaggal is!); — Zongoraszéket; — Világos színű, kis méretű (70—80 cm-es) kerek vagy ovális étkezőasztalt 3—4 székkel; — A Hahota 1-től 4., 6-tól 10., 13. és 18. számait; — George Michael posztereket, képeket; — Az Univerzum, a Füles, az IPM és a Pajtás régebbi számait; — E. A. Poe, Rimbaud és Shelley versesköteteit; — Jean-Michael Jarre összes művét.

KÍNÁLNAK: 4 db mustársárga plüss szőnyeget (160x250 cm, 160x80 cm, 100x40 cm és 80x40 cm); — Bader 1983. évi, Quelle 1984 tavaszi-nyári katalógust; — Kézi horgolású csipkegallért; — Kézzel hímzett kalocsai párnát; — Gyümölcscentrifúgát.

CSERÉLNEK: Dunlop és Treton márkájú originál teniszlabdákat és Double Happiness márkájú verseny pingponglabdákat Marokkó pálcikajátékra; — Gyülmöcscentrifúgát zongorszékre; — 4 db mustársárga plüss szőnyeget egy 250x170 cm-es drapp alapszínű, modern mintás szőnyegre; — Az Ezermester és a Rádiótechnika 1980 és 1987 között megjelent számait, működőképes orsós magnóra; — AHA és Bros posztereket Kylie Minogue és Mandy Smith poszterekre; — 1935-ben kiadott francia nyelvű olasz nyelvkönyvet magyar—angol, angol—magyar útiszótárra; — Cigarettásdoboz-gyűjteményt P. Howard és Agatha Christie könyvekre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

BESZÉLGETÉSEK A HIVATALLAL

Az utóbbi időben — mindannyiunknak vannak gyengeségei — könyv, sőt könyvek írására vetemedtem. Többéves munkám honoráriumát a Szerzői Jogvédő Hivatalon keresztül utalták át számomra, ez év augusztus 16-án. Mivel tudom, hogy a hivatalnak időre van szüksége ahhoz, hogy a kész szerződéssémákat ide-oda, össze-vissza, valamint ki-beigazolgathassa — vagy a jó-ég-tudja mi mindent csinálhasson velük —, ezért csak szeptember 1-jén mertem náluk érdeklődni.

Első beszélgetés a Szerzői Jogokat Tiszteletbentartó Intézménnyel:

Én: — . . . . . ?

Ő: — Hát nem tudom, biztosan nincs valami rendben a szerződéssel, vagy hiányzik a kifizetési megbízás. Ja, itt van, de a jogtanácsos úr még nem látta. Most jött vissza szabadságról és még egy csomó szerződést át kell néznie. Most mit mondjak? Nem tudom, értse meg, nem tudom. Hát jó. Megnyugtatja, ha azt mondom, három hét múlva?

Második beszélgetés szeptember 26-án:

Én: — . . . ?

Ő: — Hát nem tudom, biztosan nincs valami rendben a szerződéssel. Ja, nem, rendben van. Nem tudom. Két hétig álltak a gépek, mert javították őket. Ne telefonáljon, nem érdemes. Persze, majd postán értesítjük, hogy mikor lehet menni az OTP-be a pénzért.

Harmadik beszélgetés október 4-én:

Én: — . . . ?

Ő: — Nem tudom, mi a problémája. A szerződése már rég nyilvántartásban van, 28-án átutaltuk a pénzt az OTP-be. Tőlünk hiába vár értesítést, mi jogi osztály vagyunk, mi nem levelezgetünk magával. Lehet, hogy a pénzügyisek igen, de mi nem. Egyszerűen menjen be az OTP-be és vegye fel a pénzt!

Intermezzo az OTP-ben:

Pénz nincs. Nem is volt. Sutyorgás, gyanú, nyomozás. Milyen címet adtam meg? Ceglédi vagyok? Miért nem vagyok ceglédi? Miért Budapesten keresem a pénzt, ha egyszer nem vagyok ceglédi? Eredmény: a pénz megvan. Cegléden. Ugyanis a Szerzők Jogait Féltve Őrző Hivatal a személyi számomra utalta a pénzt a címem helyett. Személyi számom utolsó négy száma ugyanis megegyezik Cegléd irányítószámával. Ha ott a postások meguntak keresni, majd visszautalják a pénzt.

Negyedik beszélgetés október 5-én:

Ő: — Gyertek már ide, valami őrült nő fenyegetőzik a telefonban, hogy beperel, mert rossz címet adott meg és Ceglédre ment a pénze, vagy mi, de engem nem érdekel, csak pereljen, mi közöm hozzá, szívességből adok információkat, ez az egész a pénzügy dolga . . .

Egy másik Ő: — Beszéltem az OTP-vel, már leszóltak, jön vissza a pénz, egy-két napon belül felveheti. Mi is a címe? De most már aztán jó címet adjon meg!

Epilógus:

E cikk írásakor (október 15-én) még mindig Cegléden keres a pénzem. Méltányosságból eltekintek a telefonálgatástól. Csupán arra kérem a Szerzői Jogokat Szem Előtt Tartó Hivatalt, hogy a gondatlan és dilettáns pénzkezelés okozta káromat megtéríteni szíveskedjen. Egyben arról is tájékoztatom a Hivatalt, hogy személyi számom és Cegléd irányítószáma között körülbelül akkora a különbség, mint a Szerzői Jogvédő Hivatal és a Szerzői Jogtipró Hivatal között.

Dr. Kalmár Zsófia
Budapest

HÁROM A MAGYAR HIBASÁG

1

A Compack által csomagolt Tisza klórmésszel már sokat mérgelődtem. Az a baj vele, hogy kívül van a nylon és belül a papírcsomagolás. Namármost: a klór hatóanyagai a papírt tönkreteszik és mire a tasak felhasználásra kerül, addigra a szer apró papírdarabkákkal van tele, mert a klórmész „megeszi” a papírborítást. Csodálkozom, hogy eddig nem változtattak a csomagolási technológián.

2

Végre kapható mindenhol a hazai gyártású fültisztító tampon (Rico kötszerművek, Hajdúböszörmény). Sajnos a minősége nem éri el a külföldiét, ugyanis a műanyagpálcika belseje üreges, ezért könnyen elhajlik, elgörbül. Kár.

3

Louis L'Amour Az ezüst kanyon című könyvét és Milo Talon lóra kap című művét olvastam legutóbb, amelyek meglepően sok nyomdai hibával jelentek meg. Ilyenekkel például: enyém helyett „egyém”, vagy és én helyett „és és”. Ennél azonban vadabbak is akadnak.

A könyveket a Fabula Könyvkiadó jelentette meg, készült a Somogy megyei Nyomdaipari Vállalat Kaposvári üzemében.

Katzenmayer János
Madaras

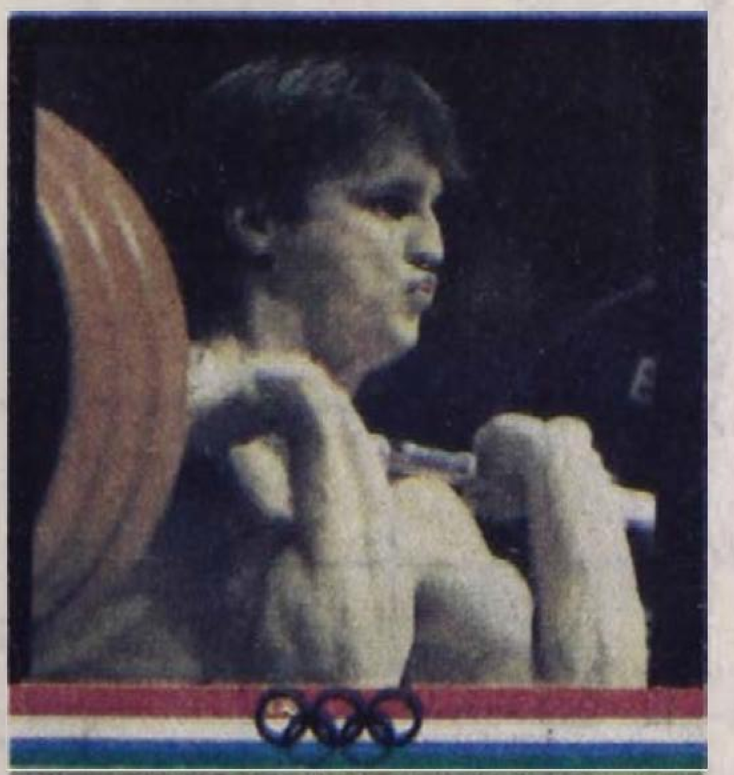
AZ SEM JÓ, HA SIET

Peremkerületben lakom. Ha nagyképűen akarok fogalmazni, akkor zöldövezetben. Ez jó. Viszont elég messze van, így „tömegközlekedni” vagyok kénytelen. Ez nem jó. Nem jó, mert a HÉV (ráckevei, tököli, haraszti) befelé jövet nem mindig tartja magát a menetrendhez. Ha késik egy-két percet, azt elnézem neki. Istenem, bármi közbejöhet. Na de, ha 2—3 perccel előbb elmegy! . . . Magam is nagyjából ennyi idővel előbb érek a megállóba, de ha akkor már csak a távozó szerelvény hátsó felét látom, hát — megmondom őszintén —, válogatott átkokat szórok utána. Már csak azért is, mert a következő szerelvény úgy 15—20 perc múlva érkezik.

Persze, mehetek busszal is. A 66-ossal. Ez sem jár sűrűbben, viszont Pesterzsébet-felsőn át kell róla szállni a szintén ritka 23-asra. Így aztán körülbelül háromnegyed órás utazás után már a Boráros téren is vagyok. Miért nem gondoltak még arra a BKV-nál, hogy Soroksár és a Boráros tér között indítsanak egy közvetlen buszjáratot?

(f. a.)

TÜCSÖK és BOGÁR

SAJNOS NEM NYERT

Sajnos! Pedig kapart ő is!

(Beküldte Ivantsó Iván, szolnoki olvasónk)

nagy része lejön. Most azonban olyan ételek receptjét írom le, amelyekhez nem kell megtisztítani az újburgonyát.

Ilyen lehet például az orosz krémtorta, a hagymaleves és a lágytojás!

(A Képes 7-ben fedezte fel Speigl György)

20 vegyesivarú anyabirka sürgősen eladó. [illegible], Május 1. u. 9. ([illegible])

Ezek az anyák néha apák?

(A Somogyi Néplapból nyírta Balónagy Károly, balatonföldvári olvasónk)

hogy Károlyi Mihály hasai minél előbb megjelenjenek

Anatómiai tanulmányozás céljából?

(A Népszavában lelte Hrbák István, polgári olvasónk)

Mindenféle fizikai háztartási munkát elvállalok, ha nincs férfi a háznál, bevásárlástól lakástakarítás, patyolat, kocsimosás — falun a favágástól veteményezés állatgondozásig. Éjszakai munka is érdekel. [illegible]

Egy kis éjizene?

(A Kisalföldben fedezte fel Horgony József, győri olvasónk)

Simán Miklós, a szakértői bizottság elnöke a szolgáltatások minőségéről és árairól szóló tájékoztatójában elmondta azt is, hogy az árak településenként jelentősen eltérnek.

Például van, ahol egy 1300-as Lada gépkocsi olajcseréje 1080 forintba kerül, másutt 480-at kérnek érte. Kiemelte: a korábbi egységes árakkal szemben meg kell szokni az ilyen nagymértékű különbségeket. A szolgáltatások minőségéről kibonta-

Egy szurkolói versike jut erről eszünkbe. Kicsit átköltöttük. „Minden lábra nem jut zokni — Árdifiket meg kell szokni.” Magvasabb szurkolói kiszólás is eszünkbe jutott, de azt nem írjuk ide.

(A Népszabadságban fedezte fel N. N.)

TRIBÜN

Don Gambrill, a kitűnő úszóedző tanácsa pályakezdő kollégák számára:

— Ha sikert akarsz, dolgozz keményebben. Ha újítani akarsz, láss hozzá megalkuvás nélkül. És néha kérdezd meg, mit szól hozzá az anyád.

*

A kisvárosban úszótanfolyamot szerveznek. Indulás előtt összeülnek a szülők.

— Számítunk mindanynyiotok segítségére — mondja a szóvivő —, és számítunk a tanács anyagi támogatására is.

Egyik mama felemeli a kezét:

— Attól félek, én ebben nem vehetek részt.

— Miért? Nincs ideje?

— Időm még csak volna. De én vagyok a polgármester.

*

A városka lelkésze először vett részt a tekézők edzésén és első két dobására rögtön kilencet ütött.

— Atyám, ez sportszerűtlen dolog — tiltakozott egy őstag. — Hiszen maga imádkozik közben.

*

Na, a mester megint elvesztette a fejét — meséli edzés után a csatár. — De ez lett volna a kisebbik baj.

— Mi volt a nagyobbik?

— Hogy aztán újra megtalálta.

*

A neves játékos kiöregedett s aztán edzőként folytatta. Első felismerése:

— Rájöttem, hogy a taktikai értekezleten csak egy módon maradhatsz ébren. Ha te tartod.

(p. p.)

– Megvan! A hengerekbe rejtette a kábítószert!

NŐI HIÚSÁG

című rejtvényünk helyes megfejtése:

... A vendéglőben mindig tükörtojást rendel, hogy abban is megnézhesse magát.

200-200 forintot nyert:

Ifj. Herczeg Barnabás, Dédestapolcsány, Hunyadi u. 63. 3643;

Zólyomi Mária, Budapest, Pesti u. 144. 1173;

Balogh Vilmos, Murakeresztúr, Kossuth út 44. 8834.

A nyereményeket postán küldjük el.

A FIGYELMES FELESÉG

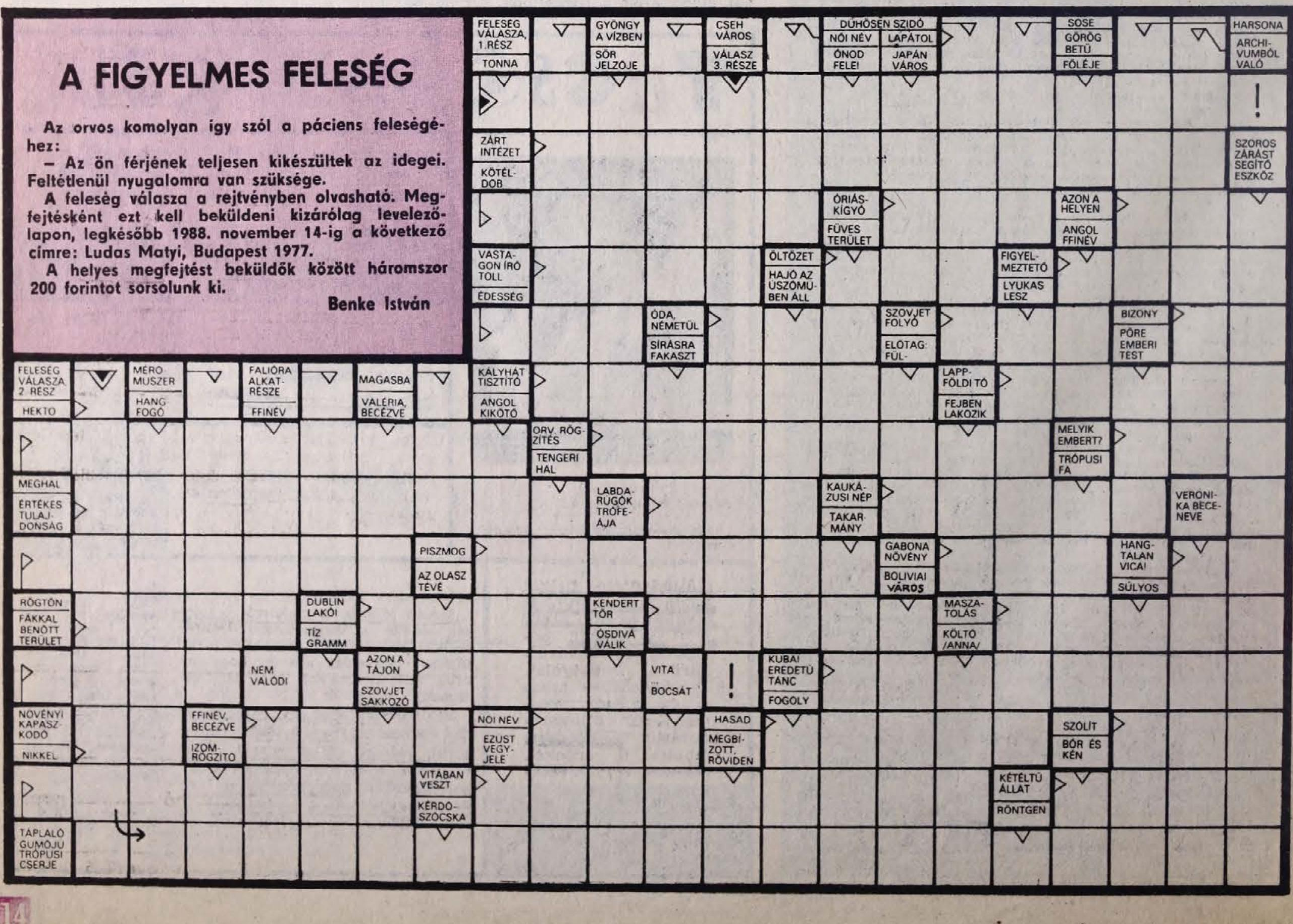
Az orvos komolyan így szól a páciens feleségéhez:

– Az ön férjének teljesen kikészültek az idegei. Feltétlenül nyugalomra van szüksége.

A feleség válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1988. november 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

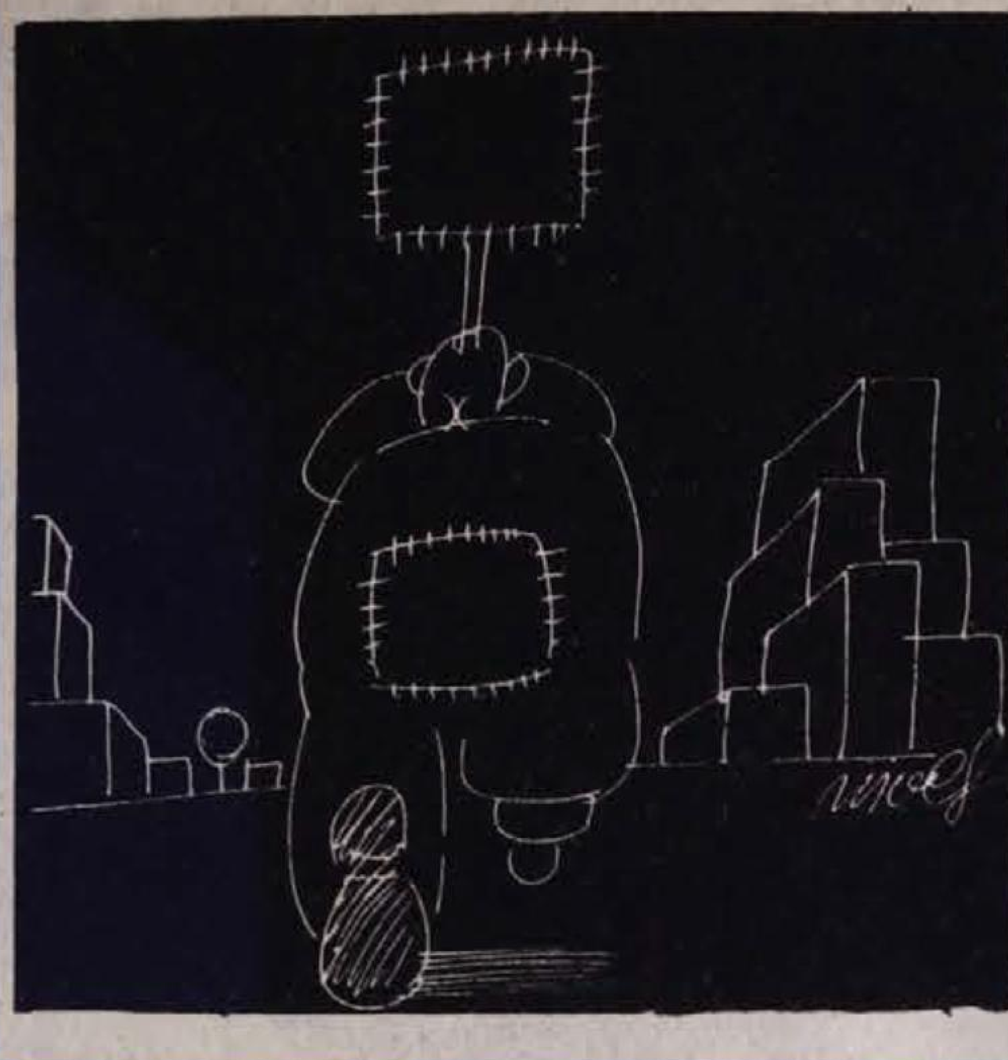
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

IMPORT HUMOR

JUGOSZLÁVIÁBÓL

SZOMORÚ TÖRTÉNET

Kérjük Olvasóinkat, hogy a megrendelőlapot, az új postai levélkezelés miatt, borítékban szíveskedjenek az alábbi címre feladni:
Hírlapkiadó Vállalat, Budapest 70. Postafiók 1. 1959.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az 1989. évi
LUDAS MATYI ÉVKÖNYVET
az évkönyv árát (37 Ft) kézbesítéskor fizetem.

Név: ______________________________

Város, község, irányítószám: ______________________________

Utca, házszám: ______________________________

Kelt, 19______ **év** ____________ **hó** ______ **nap.**

____
megrendelő aláírása

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/45-66-22

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

MÁR KAPHATÓ!

A LUDAS MATYI 1989-ES ÉVKÖNYVE

Évkönyv-témánk a munka, úgy hisszük, időszerűbb az időszerűnél is. Külföldi szakvélemények szerint, mi magyarok túldolgozzuk magunkat. Ha nem a főállásban, akkor a másodállásban, a harmadállásban.

Már akinek van . . .

SZÖGBELÖVÉS

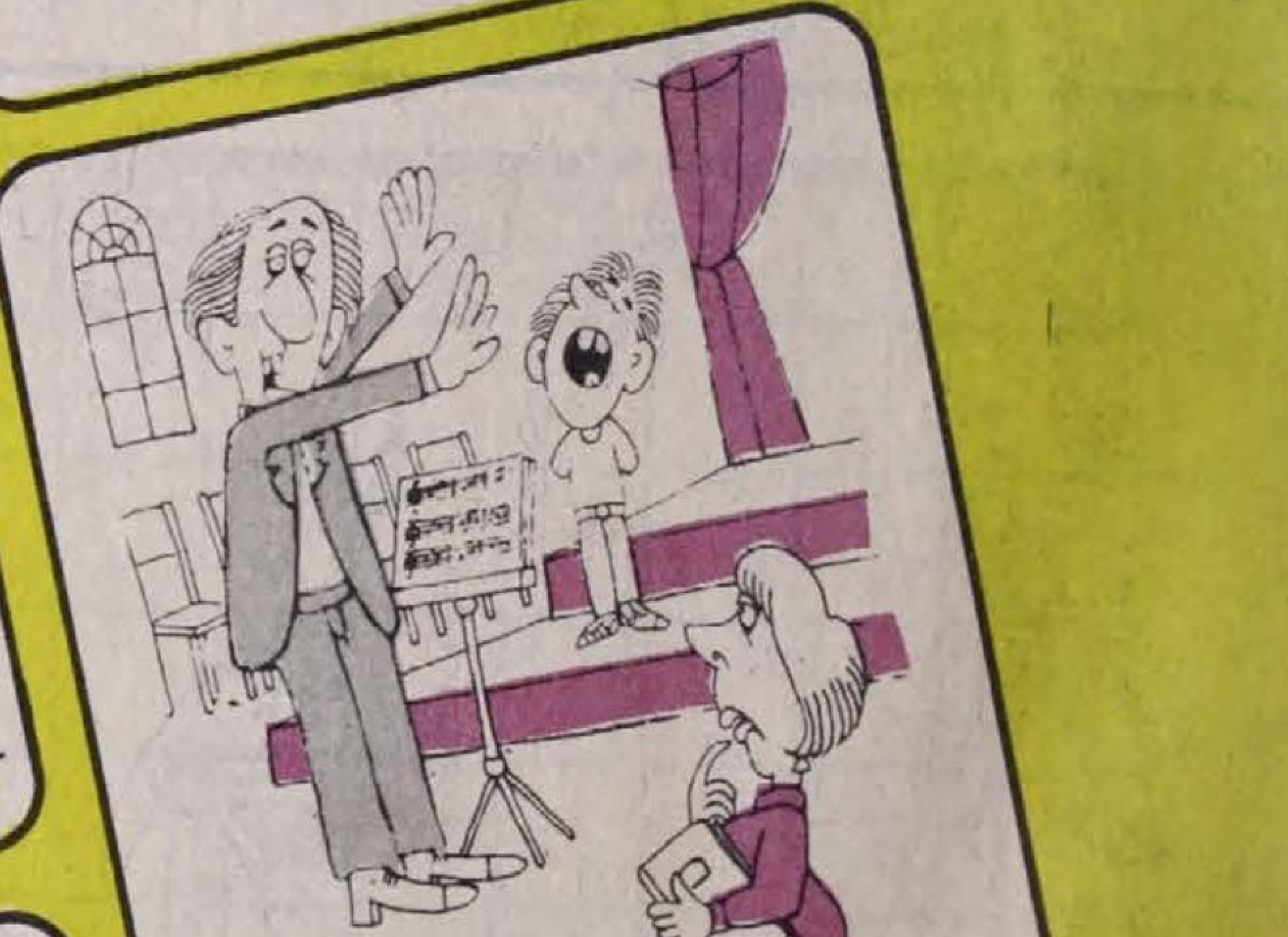

– Kicsit balra, most jó!

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

– Minket egy világ választ el egymástól, én jövedelemből szeretnék, ő munkából akar élni.

– Egyre kevesebb gyerek jön karénekre . . .

224 oldalon sok-sok vidám írás, rajz, vicc és rejtvény a LUDAS MATYI MUNKAKÖNYVÉBEN.

Ára 37 forint.

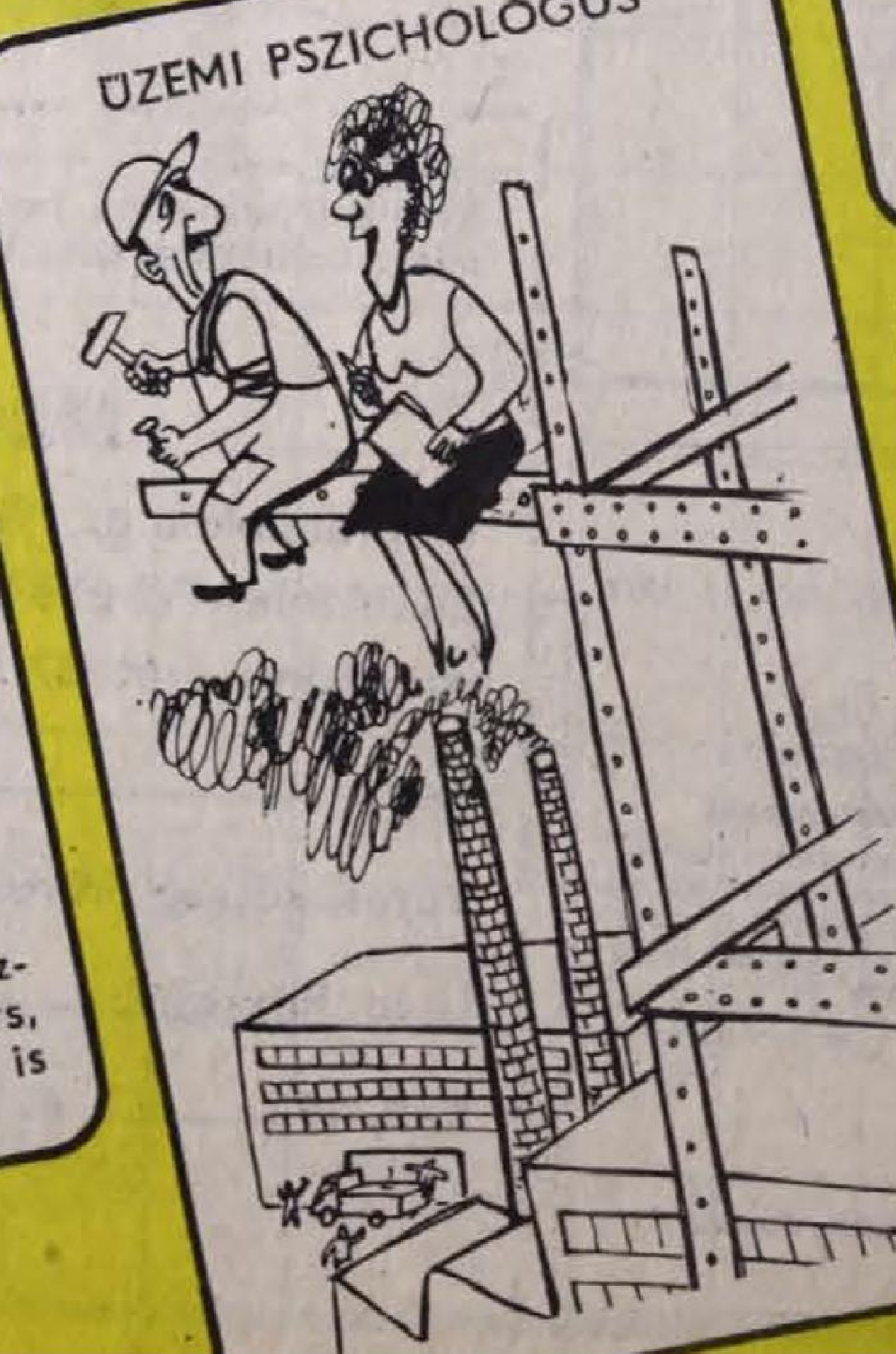
Kapható a hírlapárusoknál.

MUNKANÉLKÜLI

– Térj észre, Béla, évekkel ezelőtt mondta azt a Kovács elvtárs, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék!

ÜZEMI PSZICHOLÓGUS

A LUDAS MATYI 1989-ES ÉVKÖNYVÉBE ÍRTAK ÉS RAJZOLTAK:

Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Darvas Szilárd, Dunai Imre, Fehér Klára, Föld S. Péter, Földi Iván, Fülöp György, Galambos Szilveszter, Garai Tamás, Gábor Andor, Gádor Béla, Gáspár Imre, Hegedűs István, Kaposy Miklós, Karinthy Frigyes, Keller Dezső, Krenner István, Kürti András, Lehoczki István, Majláth László, Mikes György, Münz András, Novobáczky Sándor, Ősz Ferenc, Peterdi Pál, Kátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Sinkó Péter, Somogyi Pál, Szűr-Szabó József, Tabi László, Timár György, Tót Gyula, Trunkó Barnabás, Várnai György és még sokan mások.